

RP 34/2010 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen och till lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det en lag om Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen.

Lagen ska innehålla kompletterande nationella bestämmelser om tillämpningen av förordningarna om social trygghet. Den har bestämmelser om bland annat befogenheterna och uppgifterna för socialförsäkringsinstitutionerna när EU:s lagstiftning om den sociala tryggheten tillämpas i Finland och om det elektroniska informationsutbytet för tillämpningen av förordningarna och administratio-

nen av utbytet i Finland.

Dessutom införs det ändringar och kompletteringar som beror på förordningarna i lagen om Pensionsskyddscentralen, arbetspensionslagarna, folkpensionslagen, sjukförsäkringslagen, lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet och lagen om utkomstskydd vid arbetslöshet.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2010.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge	5
2.1. Lagstiftning och praxis.....	5
Lagen om Pensionsskyddscentralen.....	5
Lagen om pension för arbetstagare	5
Lagen om Folkpensionsanstalten	6
Sjukförsäkringslagen	6
Lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet...6	6
Lagen om utkomstskydd vid arbetslöshet	7
Lagen om olycksfallsförsäkring	7
Folkpensionsanstaltens uppgifter.....	7
Arbetslöshetskassornas uppgifter	8
2.2. Grundförordningen och tillämpningsförordningen	8
Informationsutbytets omfattning	8
2.3. Bedömning av nuläget	9
3. Målsättning och de viktigaste förslagen	9
3.1. Målsättning.....	9
3.2. De viktigaste förslagen.....	9
4. Propositionens konsekvenser.....	12
4.1. Ekonomiska konsekvenser	12
4.2. Samhälleliga konsekvenser	13
Konsekvenser för myndigheternas och socialförsäkringsinstitutionernas verksamhet och procedurer.....	13
Konsekvenser för medborgarna.....	13
Sociala konsekvenser och konsekvenser för hälsan.....	13
Konsekvenser för jämlikheten.....	13
4.3. Konsekvenser för informationssamhället	14
5. Beredningen av propositionen.....	14
DETALJMOTIVERING.....	15
1. Lagförslag.....	15
1.1. Lag om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen.....	15
1 kap. Allmänna bestämmelser.....	15
2 kap. Befogenhetsbestämmelser.....	15
3 kap. Uppgifter och skyldigheter	17
4 kap. Elektroniskt informationsutbyte och kontaktpunkt	18
5 kap. Administration av och kostnadsfördelning för det elektroniska informationsutbytet.....	20

1.2.	Lag om ändring av lagen om Pensionsskyddscentralen.....	21
1.3.	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare.....	22
1.4.	Lag om ändring av lagen om pension för företagare.....	24
1.5.	Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner.....	25
1.6.	Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare.....	26
1.7.	Lag om ändring av folkpensionslagen.....	28
1.8.	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen.....	29
18 kap.	Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter.....	29
21 kap.	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	29
1.9.	Lag om ändring av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet.....	29
1.10.	Lag om ändring av lagen utkomstskydd för arbetslösa.....	29
1 kap.	Allmänna bestämmelser.....	29
5 kap.	Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning.....	29
6 kap.	Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet.....	29
11 kap.	Bestämmelser om verkställighet.....	30
2.	Ikraftträdande.....	30
LAGFÖRSLAGEN.....		31
	om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen.....	31
	om ändring av 2 § i lagen om Pensionsskyddscentralen.....	39
	om ändring av lagen om pension för arbetstagare.....	40
	om ändring av lagen om pension för företagare.....	43
	om ändring av lagen om sjömanspensioner.....	45
	om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare.....	47
	om ändring av folkpensionslagen.....	49
	om ändring av sjukförsäkringslagen.....	51
	om ändring av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet.....	52
	om ändring av lagen utkomstskydd för arbetslösa.....	53
BILAGA.....		55
PARALLELLTEXTER.....		55
	om ändring av 2 § i lagen om Pensionsskyddscentralen.....	55
	om ändring av lagen om pension för arbetstagare.....	57
	om ändring av lagen om pension för företagare.....	62
	om ändring av lagen om sjömanspensioner.....	65
	om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare.....	68
	om ändring av folkpensionslagen.....	72
	om ändring av sjukförsäkringslagen.....	74
	om ändring av lagen utkomstskydd för arbetslösa.....	76

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Europaparlamentet och rådet antog den 29 april 2004 förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan grundförordningen, och den 16 september 2009 förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan tillämpningsförordningen. Syftet med den nya lagstiftningen är att förenkla och förtydliga unionens nuvarande bestämmelser om den sociala tryggheten för personer som flyttar mellan medlemsstaterna.

Jämfört med rådets nuvarande förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, nedan förordningen om social trygghet, har lagstiftningen förändrats bland annat i det hänseendet att grundförordningen gäller alla medborgare som omfattas av den sociala tryggheten i medlemsstaterna, med andra ord också de som inte har varit i arbetslivet. Förmåner vid förtidspension och faderskapsförmåner som motsvarar moderskapsförmåner har därför lagts till den sociala trygghet som ska samordnas. En del av bestämmelserna om arbetslöshetsförmånerna har ändrats i de fall när en arbetslös person flyttar till en annan medlemsstat för att söka anställning. Vidare har medlemsstaternas kostnadsansvar för sjukvård för pensionstagare ändrats. Också bestämmelserna om ansökan om pension har ändrats för att pensionsbesluten ska kunna fattas snabbare. Det informationsutbyte som behövs mellan de behöriga institutionerna i medlemsstaterna för att tillämpa lagstiftningen blir elektronisk.

Genom den nya grundförordningen upphävs den nuvarande förordningen om social trygghet, men den och dess rättsverkningar kommer trots det att fortfarande gälla i vissa

fall. Förordningen om social trygghet ska fortfarande tillämpas på tredjelandsmedborgare när de flyttar inom unionen. Dessutom tillämpas den på medborgare från Norge, Island och Liechtenstein på grundval av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på medborgare från Schweiz på grundval av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer tills avtalen har ändrats och anpassats till de nya förordningarna.

Grundförordningen trädde i kraft i maj 2004, men den tillämpas från och med den dag då tillämpningsförordningen träder i kraft, som är den 1 maj 2010. Förordningarna är förpliktande över hela linjen och de är direkt tillämpliga i alla medlemsstater.

I bilaga 1—4 och 10 i rådets förordning (EEG) nr 574/72, nedan tillämpningsförordning 572/72, om tillämpningen av förordning 1408/71 anges det vilken myndighet i Finland som är den behöriga myndigheten enligt förordningen om social trygghet respektive tillämpningsförordningen 572/72, vilka som är behöriga institutioner, bosättningsortens respektive vistelseortens institutioner, förbindelseorgan och vilka som är institutioner och organ utnämnda av den behöriga myndigheten för tillämpningen av förordningen. De nya förordningarna har inga sådana bilagor och därför måste den nationella lagstiftningen få bestämmelser om behöriga myndigheter och institutioner.

I dag sker medlemsstaternas informationsutbyte i tillämpningen av lagstiftningen om den sociala tryggheten via pappersblanketter, så kallade E-blanketter. I informationsutbytet enligt den nya lagstiftningen ska elektroniska handlingar införas inom två år. Europeiska kommissionen har inrättat ett system för utbyte av meddelanden i ett skyddat nät och vid det ska strukturerade elektroniska handlingar förmedlas mellan medlemsstaterna via

kontaktpunkter. Socialförsäkringsinstitutionerna är skyldiga att anlita kontaktpunkten i sina kontakter med medlemsstaterna. Därmed måste alla meddelanden gå från kontaktpunkten i en medlemsstat via det centrala systemet till kontaktpunkten i en annan medlemsstat. Kommissionen levererar och underhåller systemet och i den centrala delen ingår också en internationell kontaktpunkt vid medlemsstaternas kontaktpunkter. Via den nationella delen förmedlas handlingar mellan institutionerna i medlemsstaten. Det är medlemsstaterna som svarar för att bygga upp, administrera och underhålla den nationella delen. I Finland förläggs kontaktpunkten till Folkpensionsanstalten.

Systemet bygger på kommissionens EES-SI-system. I Finland finns det än så länge ingen liknande informationsstruktur för socialförsäkringsinstitutionerna. Det krävs nya datatekniska system för att den nationella kontaktpunkten ska kunna införas och de nationella systemen tillämpas på det gemensamma elektroniska informationsutbytet i EU. I framtiden erbjuder de också nya möjligheter att effektivisera verksamheten och informationsutbytet både nationellt och internationellt mellan systemen.

På grund av de nya förordningarna måste den nationella lagstiftningen om social trygghet preciseras och uppdateras.

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Den nationella lagstiftningen innehåller mycket få bestämmelser om förordningarna eftersom förordningen om social trygghet och tillämpningsförordning 574/72 är direkt tillämplig rätt. Bestämmelser finns i lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006), arbetspensionslagarna, folkpensionslagen (568/2007), sjukförsäkringslagen (1224/2004), statsrådets förordning om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 samt i överenskommelser om social trygghet eller sjukvård (1404/2007), lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993), lagen om utkomst-

skydd vid arbetslöshet (1290/2002) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948).

Lagen om Pensionsskyddscentralen

På grundval av 2 § 2 mom. i lagen om Pensionsskyddscentralen ingår det i centralens uppgifter att bland annat på ansökan av en arbetsgivare, arbetstagare, tjänsteman eller företagare avgöra om den finska lagstiftningen om social trygghet enligt bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i förordningen om social trygghet ska tillämpas på en person som arbetar utomlands, på en parts begäran ge ett överklagbart beslut i ärendet, sköta uppgifter som gäller pensionsansökningar som ska sändas utomlands så som förordningen om social trygghet föreskriver och ha hand om övriga uppgifter som följer av dessa rättsakter i den utsträckning som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

I bilaga 3 till tillämpningsförordning 574/72 anges det vilka institutioner som är institutioner på bosättningsorten och vilka som är institutioner på vistelseorten. För arbetspensioner är Pensionsskyddscentralen institution på bosättningsorten respektive vistelseorten. I bilaga 4 anges det att Pensionsskyddscentralen är förbindelseorgan för arbetspensioner. I bilaga 10 ingår de institutioner och organ som har utsetts av den behöriga myndigheten. I Finland är social- och hälsovårdsministeriet behörig myndighet. På grundval av bilaga 10 är Pensionsskyddscentralen en institution och organ som utsetts av den behöriga myndigheten vid tillämpningen av bland annat bestämmelserna om tillämplig lagstiftning på utsända arbetstagare och personer som är anställda i flera länder. Pensionsskyddscentralen ska utfärda intyg över att finsk lagstiftning fram till en viss tidpunkt ska tillämpas på utsända arbetstagare och egenföretagare eller att de är underställda finsk lagstiftning när de arbetar eller är egenföretagare i två eller flera medlemsstater.

Lagen om pension för arbetstagare

I 123 § ingår det bestämmelser om utbetalningsordningen för pension, om pensionen ska betalas ut till någon annan än pensionstagararen själv på grundval av lagen om pension

för arbetstagare eller någon annan lag och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller någon annan instans har rätt till pensionen. I sådana fall betalas pensionen också ut till en institution i ett EU- eller EES-land och till Schweiz, om det handlar om ogrundat återkrav av betalningen enligt artikel 111 i tillämpningsförordning 574/72.

I 129 § i lagen om pension för arbetstagare ingår det bestämmelser om rätt att söka ändring efter det sammanfattande meddelandet om EU-beslut. Den som har varit försäkrad i två eller flera medlemsstater och är missnöjd med pensionsanstaltens beslut på grundval av lagen pension för arbetstagare kan överklaga beslutet efter att ha fått ett sammanfattande meddelande som avses i artikel 48 i tillämpningsförordning 574/72 och som innehåller besluten från alla institutioner i de berörda medlemsstaterna.

Enligt 206 § har pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen utöver det som bestäms i offentlighetslagen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, till vederbörande myndighet och organ lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av lagen om pension för arbetstagare som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter enligt EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

Lagen om pension för företagare (1272/2006), lagen om sjömanspensioner (1290/2006) och lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) har likadana bestämmelser som lagen om pension för arbetstagare.

Enligt bilaga 2 i tillämpningsförordning 574/72 ska den arbetspensionsanstalt som beviljar och betalar ut pensioner utnämnas till behörig institution för arbetspension på grundval av ålderdom, invaliditet och dödsfall.

Lagen om Folkpensionsanstalten

Enligt 7 § i folkpensionslagen beaktas vid behov det som förordningen om social trygghet föreskriver när förmåner enligt folkpensionslagen bestäms. Också i en del andra paragrafer hänvisar lagen till förordningen.

Sjukförsäkringslagen

Enligt 15 kap. 16 § 1 mom. utfärdas det närmare bestämmelser genom förordning av statsrådet om Folkpensionsanstaltens uppgifter vid verkställigheten av förordningen om social trygghet. Enligt 2 mom. i samma paragraf ingår det i dessa uppgifter att utfärda europeiska sjukvårdskort och andra intyg som avses i förordningen samt tillstånd som avses i artikel 22 i rådets förordning, om inte utfärdandet av tillstånd ingår i behörigheten för samkommunen för ett sjukvårdsdistrikt eller något annat organ som ansvarar för de kommunala hälsovårdstjänsterna. Verkställighetsuppgifter är även uppgifter i anslutning till ersättning av kostnader för sjukvårds- och moderskapsförmåner som ges ut med stöd av rådets förordning och andra uppgifter i anslutning till verkställighet som baserar sig på gemenskapsrätten.

När det gäller tillstånd för en patient att söka vård i en annan medlemsstat, en fråga som ingår i sjukvårdsdistriktets befogenheter, hör kostnadsersättningarna dock enligt 1 § i förordningen av statsrådet till sjukvårdsdistriktets uppgifter. I dessa fall kan Folkpensionsanstalten ha hand om ersättningsfrågorna på uppdrag av sjukvårdsdistriktet.

I 18 kap. 6 § ingår det bestämmelser om betalningsskyldighet för pensionstagare bosatta i utlandet. Avgiften grundar sig på det ansvar som Finland enligt förordningen om social trygghet har för kostnader för sjukvård för personer med pension från Finland. Enligt 8 § i samma kapitel räknas de kostnader för sjukvård som en person försäkrad i Finland har för vård i en annan medlemsstat och som Finland ska ersätta enligt förordningen om social trygghet.

Lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet

I 3 b § ingår de villkor som måste uppfyllas för att den bosättningsbaserade sociala tryggheten ska tillämpas på en medborgare i en medlemsstat vid arbete eller företagsverksamhet i Finland, när förordningen om social trygghet visar att personen omfattas av finländsk lagstiftning. Också lagens tillämpningsområde enligt 1 § är kopplat till förord-

ningen.

Lagen om utkomstskydd vid arbetslöshet

Enligt 1 kap. 8 § har arbetslösa rätt till förmåner enligt lagen om de bor i Finland och uppfyller villkoren för förmånerna i enlighet med lagen, om inte något annat följer av förordningen om social trygghet.

Om försäkrings- eller arbetsperioder som har fullgjorts i en annan stat enligt bestämmelser i förordningen om social trygghet ska räknas in i arbetsvillkoret, är en förutsättning för att de ska beaktas enligt 5 kap. 9 § att personen omedelbart innan han eller hon blev arbetslös arbetade minst fyra veckor i Finland. Till den som har fått arbetslöshetsdagpenning enligt denna lag i enlighet med förordningen om social trygghet för den tid då han eller hon har sökt arbete i en annan medlemsstat, och har personen inte återvänt som arbetssökande till Finland inom tre månader efter att han eller hon lämnade landet, ska arbetslöshetsdagpenning enligt 11 § i samma kapitel börja betalas på nytt först när han eller hon har varit i arbete eller i utbildning i fyra veckor.

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas ut för högst 500 dagar. Enligt 6 kap. 7 § räknas också sådana arbetslöshetsdagar för vilka en person har fått en arbetslöshetsförmån i en stat som tillämpar förordningen om social trygghet eller med vilken Finland har ingått en överenskommelse om utkomstskydd för arbetslösa in i den maximala tiden.

Lagen om olycksfallsförsäkring

Enligt 30 a § 2 mom. 1 punkten ska Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund i anslutning till olycksfalls- och yrkessjukdomsärenden sköta de uppgifter som försäkringsanstalten på bonings- eller vistelseorten ska ha hand om enligt internationella författningar om social trygghet.

I bilaga 2 i tillämpningsförförordning 574/72 anges den försäkringsinstitution där personen är försäkrad som den behöriga myndigheten för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar. I bilaga 3 anges institutionerna på bosättningsorten och institutionerna på vistelseorten.

Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund är den behöriga institutionen i Finland. Dessutom är förbundet förbindelseorgan i Finland för olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar. Enligt bilaga 10 är Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund institution och organ som har utsetts av den behöriga myndigheten bland annat vid tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna om vårdförmåner efter olycksfall i arbetet eller arbetssjukdom.

Folkpensionsanstaltens uppgifter

I vår nationella lagstiftning om social trygghet finns det inga bestämmelser om Folkpensionsanstaltens befogenheter och uppgifter vid tillämpningen av EU-lagstiftningen utom i sjukförsäkringslagen.

I bilaga 2 till tillämpningsförförordning 574/72 räknas de behöriga institutionerna i respektive medlemsstater upp. Med behörig institution avses i förordningen om social trygghet den institution hos vilken en person är försäkrad vid den tidpunkt då en ansökan om förmån görs eller den institution från vilken den berörda personen har rätt, eller skulle ha rätt, till förmåner om han eller en eller flera familjemedlemmar var bosatta inom den medlemsstats territorium där institutionen finns. Också den institution som har utsetts av den berörda medlemsstatens behöriga myndighet kan vara behörig institution.

Enligt bilaga 2 till tillämpningsförförordningen 547/72 ska Folkpensionsanstalten i Finland vara den behöriga institutionen för sjukdoms- och moderskapsförmåner, folkpensioner, grundsystemet vid arbetslöshet, familjeförmåner och särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner. Enligt bilaga 3 är Folkpensionsanstalten institution på bosättningsorten och institution på vistelseorten för sjukdoms- och moderskapsförmåner, folkpension, grundsystemet vid arbetslöshet och familjeförmåner. Enligt bilaga 4 ska Folkpensionsanstalten utses till förbindelseorgan för sjukdoms- och moderskapsförmåner, folkpensioner, familjeförmåner och arbetslöshetsförmåner. Vidare är Folkpensionsanstalten enligt bilaga 10 institution och organ som utses av den behöriga myndigheten vid tillämpningen av bland annat ömsesidig administrativ hjälp för att återfå förmåner som en person inte

hade rätt till vid andra förmåner än arbetspensioner och förmåner på grund av olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

Arbetslöshetskassornas uppgifter

Varken lagen om arbetslöshetskassor eller lagen om utkomstskydd vid arbetslöshet har bestämmelser om arbetslöshetskassornas befogenheter och uppgifter vid tillämpningen av EU-lagstiftningen.

Enligt bilaga 2 i tillämpningsförordning 574/72 ska en behörig arbetslöshetskassa i Finland utses till behörig institution för tilläggsystemen vid arbetslöshetsförmåner. Enligt bilaga 3 ska den behöriga arbetslöshetskassa där personen är försäkrad utses till institution på bosättningsorten och på vistelseorten. Enligt bilaga 10 ska den behöriga arbetslöshetskassan utses till institution som har utsetts av social- och hälsovårdsministeriet för inkomstrelaterade arbetslöshetsförmåner, när bestämmelserna om intyg över rätt till arbetslöshetsförmåner tillämpas.

2.2. Grundförordningen och tillämpningsförordningen

Europaparlamentet och rådet har antagit grundförordningen och tillämpningsförordningen för att revidera bestämmelserna om samordning av de sociala trygghetssystemen i medlemsstaterna. Förordningarna tillämpas på alla medborgare i medlemsstaterna i Europeiska unionen som omfattas eller har omfattats lagstiftningen om social trygghet i någon medlemsstat samt på deras familjemedlemmar och deras efterlevande. De nya förordningarna gäller också personer som står eller har stått utanför arbetslivet.

En försäkrad omfattas av lagstiftningen bara i en medlemsstat. Enligt principen om anställningsland tillämpas lagstiftningen i den medlemsstat där personen är anställd eller är egenföretagare. De särskilda bestämmelserna gäller bland annat tjänstemän och personer som är anställda eller egenföretagare i flera medlemsstater. Resten omfattas av lagstiftningen i sin bosättningsstat.

Utöver bestämmelser om tillämplig lagstiftning har förordningarna bestämmelser om bland annat pensioner, förmåner vid

olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, familjeförmåner och arbetslöshetsförmåner. Dessutom finns det bestämmelser om indrivning av avgifter och återkrav av förmåner.

De nya tillämpningsbestämmelserna, till exempel om elektroniskt informationsutbyte mellan medlemsstaterna, gör att medborgarna kan få sina rättigheter bättre tillgodosedda och sina ärenden snabbare behandlade. Det elektroniska informationsutbytet beräknas starta inom en övergångsperiod på två år, det vill säga senast den 1 maj 2012.

Informationsutbytets omfattning

Redan på grundval av den gällande förordningen om social trygghet har ett relativt stort antal ansökningar om social trygghet skickats till och från Finland.

År 2008 skickade Pensionsmyndighetscentralen 8 400 pensionsansökningar till andra medlemsstater. Dessutom utfärdar Pensionsmyndighetscentralen årligen ungefär 6 000 intyg för utsända arbetstagare som är utskickade till någon annan medlemsstat. År 2008 registrerade Pensionsmyndighetscentralen också cirka 16 000 intyg från utlandet för utsända arbetstagare. Siffran är inte heltäckande eftersom alla medlemsstater inte skickar ut information om sina intyg. Antalet är troligen större än vad som har registrerats.

Folkpensionsanstalten fick 5 127 pensionsansökningar från medlemsstaterna 2008. Samma år fattade Folkpensionsanstalten ungefär 27 000 försäkringsbeslut om medborgare i någon medlemsstat i enlighet med lagen om tillämpning av den bosättningsbaserade sociala tryggheten (1573/1993). Dessutom utfärdade Folkpensionsanstalten samma år 759 intyg om försäkringsperioder för utkomstskydd vid arbetslöshet, 146 intyg om rätt till arbetslöshetsförmåner för att söka anställning i utlandet och 906 intyg om försäkringsperioder för sjuk- och moderskapsförsäkring.

Statistik från Folkpensionsanstalten visar att cirka 3 100 pensionstagare bosatta i en annan medlemsstat och deras familjemedlemmar just nu får sjukvård på Finlands bekostnad. I slutet av 2009 fanns det drygt 550 000 giltiga europeiska sjukvårdskort som hade beviljats av Folkpensionsanstalten.

I Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbunds befogenheter att vara institution på bostättningsorten och på vistelseorten ingick 208 fall 2008. Samma år skickades det från Finland uppskattningsvis 200 blanketter där institutionen på bostättningsorten eller vistelseorten begärde intyg av den behöriga institutionen om rätt till vårdförmåner för familjemedlemmar till anställda eller egenföretagare. Finland mottog 30 sådana blanketter. Försäkringsbolagen skickade ungefär 40 och tog emot 84 intyg om rätt till vårdförmåner på grund av olycksfall i arbetet och arbetsjukdomar. Vidare skickade försäkringsbolagen 87 och tog emot cirka 40 faktureringsblanketter för ersättningar för sjukvård.

Arbetslöshetskassornas Samorganisation uppskattar att blanketterna på grund av inkomstrelaterade arbetslöshetsförmåner uppgår till cirka 1 000 per år. Enligt statistik från Folkpensionsanstalten reste 270 personer 2008 för att söka anställning i en annan medlemsstat. Av dem fick 91 grundförmåner och 179 inkomstrelaterad arbetslöshetsförmån. De fick behöriga blanketter för att söka anställning. De arbetssökande antas bli fler i framtiden.

2.3. Bedömning av nuläget

I bilagorna till tillämpningsförordning 574/72 utses behöriga myndigheter och behöriga institutioner, institutionerna på bostättningsorten respektive vistelseorten, förbindelseorgan och institutioner och organ som har utsetts av den behöriga myndigheten. Genom de nya förordningarna kommer medlemsstaternas socialförsäkringsinstitutioner att föras in i ett europeiskt elektroniskt register över institutioner, men det faktum att en institution finns i registret anses inte på samma sätt som bilagorna till den gällande tillämpningsförordningen ge institutionerna juridiska befogenheter att tillämpa förordningarna eftersom bilagorna är en oskiljaktig del av förordningen och har samma rättsliga betydelse som bestämmelserna i förordningen.

I dagsläget utbyter medlemsstaterna information som behövs för tillämpningen av förordningen om social trygghet på pappersblanketter. Det är en långsam och komplice-

rad metod som inte uppfyller principen om god förvaltningssed i den nya lagstiftningen.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Målsättning

Propositionen avser att ge kompletterande bestämmelser om tillämpningen och genomförandet av Europeiska unionens lagstiftning om social trygghet. Den nationella lagstiftningen ska utse en behörig myndighet, behöriga institutioner, institutioner på bostättningsorten respektive vistelseorten, förbindelseorgan och institutioner och organ som är utsedda av den behöriga myndigheten. Dessutom ska den nationella lagstiftningen ha bestämmelser om uppgifterna för och fördelningen av befogenheterna mellan institutionerna. De föreslagna bestämmelserna ska följa indelningen i förmåner enligt unionslagstiftningen och föreskriva om uppgifter som beror på den. Vidare är målet att införa bestämmelser om uppbyggnaden, kontaktpunkten och administrationen av det elektroniska informationsutbytet i Finland eftersom varje medlemsstat själv svarar för att administrera och underhålla den nationella delen av utbytet.

Propositionen ska också precisera den nationella lagstiftningen om social trygghet när detta är nödvändigt för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordningar.

3.2. De viktigaste förslagen

Europeiska unionens nya lagstiftning har ingen liknande rättslig grund för de berörda institutionerna och organen som bilagorna till tillämpningsförordning 574/72. Därför ingår det ett förslag att den nationella lagstiftningen ska utse de behöriga myndigheter och institutioner, de institutioner på bostättningsorten respektive vistelseorten, de institutioner och organ som ska utses till de behöriga institutioner och organ och kontaktpunkter som avses i grundförordning och föreskriva om institutionernas uppgifter och befogenhetsfördelningen mellan dem i fråga om förmåner och uppgifter på samma sätt som i bilagorna till tillämpningsförordning 574/72.

Den nya lagen ska också föreskriva om skyldigheten att bestämma tillämplig lag och uppgifterna att utfärda intyg och andra handlingar som ska visas upp. Handlingarna som ska visas upp ska ha samma innehåll och utseende i alla medlemsstater. Skyldigheten att avgöra vad som är tillämplig lagstiftning och att utfärda intyg i enlighet med det ska vara fördelad mellan Pensionsskyddscentralen och Folkpensionsanstalten. De intyg som avses i tillämpningsförfordningen ska utfärdas av Pensionsskyddscentralen och Folkpensionsanstalten, men också av de berörda arbetslöshetskassorna, olycksfallsförsäkringsanstalterna och arbets- och näringsbyråerna. Det ska utnämnas bland annat ett förbindelseorgan för behandlingen av pensionsansökningar och en institution som ska ha hand om kontakterna för återkrav av försäkringspremier från medlemsstaterna.

Uppgifterna enligt de nuvarande förordningarna har förmedlats med blanketter, men enligt den nya lagstiftningen ska allt informationsutbyte mellan medlemsstaterna framöver ske elektroniskt. Målet är snabbare, effektivare och lönsammare verksamhet och större tillförlitlighet. Varje medlemsstat ska ha en eller flera kontaktpunkter för informationsutbytet. Kommissionen bygger upp systemet för att förmedla meddelanden. Kontaktpunkten ska ha en internationell och en nationell del och varje medlemsstat ska själv administrera och underhålla den nationella delen på eget ansvar.

I Finland har socialförsäkringssystemen delvis gått in för olika lösningar för i hur stor utsträckning informationssystemen är integrerade internt å ena sidan och i kontaktpunkten å andra sidan. En arbetsgrupp vid social- och hälsovårdsministeriet har stått för den nationella beredningen och den har haft företrädare för aktörer som tillämpar förordningar.

Unionens lagstiftning om social trygghet tillåter en övergångsperiod på två år för det elektroniska informationsutbytet. Under övergångsperioden får medlemsstaterna använda provisoriska lösningar. Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare, som är knuten till kommissionen, har lämnat rekommendationer och beslut om de särskilda bestämmelserna om

övergångsperioden. Syftet är att se till att genomförandet löper väl och att medborgarnas rättigheter tillgodoses.

De uppgifter som förmedlas mellan medlemsstaterna kommer att innehålla många personuppgifter som berörs av strikta skyddsbestämmelser. Den internationella delen av det elektroniska informationsutbytet går via EU-nätet sTesta som har fullgod nivå på informationssäkerheten. All information i nätet är krypterad.

Det behövs bestämmelser om upplägget av informationsutbytet i Finland, bland annat om kontaktpunkten och tjänster, användarbehörighet samt behandling av och sekretess för personuppgifter i informationssystemet för elektroniskt informationsutbyte. Finland kommer att ha en kontaktpunkt och den förläggs till Folkpensionsanstalten. All datakommunikation mellan de aktörer som tillämpar förordningarna går via informationssystemet på kontaktpunkten till andra länders kontaktpunkter via kommissionens centralenhet. Folkpensionsanstalten ska sköta informationssystemet för de myndigheter, institutioner och organ som nämns i lagstiftningen och kan också tillhandahålla tjänster för det elektroniska informationsutbytet. Lagen har bestämmelser om Folkpensionsanstaltens uppgifter och ansvar i egenskap av ansvarig för kontaktpunkten, bland annat beträffande säkerhetsnivån på informationsutbytet, verksamheten och lagligheten vid kontaktpunkten, reservsystem och logguppgifter som ska samlas in om de handlingar som behandlas vid och passerar genom kontaktpunkten. Alla myndigheter, institutioner och organ är registeransvariga för de uppgifter som är nödvändiga för att avgöra aktuella ärenden eller ansökningar om social trygghet. De ska också för sina egna system ansvara för de logguppgifter som samlas in om behandlingen av handlingar som förmedlas via kontaktpunkten.

Den nya lagen måste föreskriva om Folkpensionsanstaltens och de övriga behöriga institutionernas rätt att använda uppgifter som kommer in till och går ut via kontaktpunkten. Lagen får också bestämmelser om personers rätt att kontrollera vilken information och vilka logguppgifter om dem som är lagrade i systemet. Samtidigt föreslås det be-

stämmelser om Folkpensionsanstaltens rätt att vid behov få och behandla personuppgifterna. I överensstämmelse med verksamheten vid kontaktpunkten och användningsändamålet med informationssystemet ska Folkpensionsanstalten ha rätt att behandla och öppna elektroniska meddelanden som går via kontaktpunkten och lagras i informationssystemet för att identifiera den behöriga institutionen. Det måste ingå bestämmelser om identifiering av personer och rätt att få uppgifter ur befolkningsdatasystemet för att undvika oklarheter med identiteter och för att personer inte ska kunna uppträda under olika identitet i systemet. Dessutom ingår det bestämmelser om hur uppgifterna ska bevaras.

Den nya lagen får bestämmelser om en gemensam arbetsgrupp för administration, finansiering och utveckling av informationsutbytet och kontaktpunkten. I arbetsgruppen ska alla områden inom den sociala tryggheten som nämns i grundfördraget vara företrädda: social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och Arbetslöshetskassornas Samorganisation.

Den gemensamma arbetsgruppen ska bland annat lägga fram det årliga utfallet och kostnaderna för det elektroniska informationsutbytet, den allmänna administrationen av kontaktpunkten och de anlitate tjänsterna, och de ska fastställas av social- och hälsovårdsministeriet. Dessutom ska ministeriet årligen fastställa kostnadsandelen för varje aktör.

De årliga kostnaderna för att administrera och använda det elektroniska informationsutbytet och kontaktpunkten ska årligen fördelas mellan de deltagande aktörerna utifrån det informationsutbyte och de tjänster de anlitar. Kostnaderna för att bygga upp kontaktpunkten fördelas mellan aktörerna utifrån hur mycket arbete det informationsutbyte som hör till respektive aktörer har gett upphov till. De gemensamma kostnaderna fördelas i relation till de beräknade kostnaderna för användning och administration. Folkpensionsanstalten ska föra statistik över elektroniska handlingar som behandlas vid och förmedlas via kontaktpunkten för att kostnadsfördelningen ska kunna läggas fast.

Dessutom föreslås lagen få kompletterande

bestämmelser om ersättning av kostnaderna för vårdförmåner mellan medlemsstaterna och de behöriga institutionerna och om avräkning och återkrav av förmåner och återkrav av försäkringspremier.

Lagen får bestämmelser om institutionernas uppgifter och arbetsfördelning när de utfärdar intyg och handlingar som ska visas upp enligt grundförordningen och tillämpningsförordningen. Det ingår också bestämmelser om intyg över de vårdförmåner i Finland som Folkpensionsanstalten kan ge ut till exempel om en person inte har hemkommun i Finland, men han eller hon enligt grundförordningen har rätt till vårdförmåner i Finland.

Varje behörig institution ska se till att avräkna och återkräva de förmåner som de har betalat ut felaktigt eller temporärt och att återkräva försäkringspremier av andra medlemsstater. Vid begäran om hjälp med att återfå försäkringspremier som kommit från andra medlemsstater ska Pensionsskyddscentralen vara den ansvariga myndigheten och skicka beloppen vidare till utskökningsmyndigheterna.

Pensionsskyddscentralen ska precis som nu ha hand om indrivningen av betalningar till för stort belopp inklusive räntor, böter och andra utgifter och kostnader som görs av socialförsäkringsmyndigheterna i Finland eller av de myndigheter som beviljar utkomststöd på pensioner som andra medlemsstater beviljar.

Folkpensionsanstalten får befogenhet att vidta åtgärder för att återkräva kostnaderna för vården av den som har missbrukat det europeiska sjukvårdskortet och befogenhet att på vissa villkor låta bli att driva in kostnaderna.

Folkpensionslagen, lagen om pension för arbetstagare och andra arbetspensionslagar föreslås bli ändrade så att grundförordningen i förekommande fall beaktas när förmåner enligt dem bestäms. De gällande bestämmelserna om överklagande föreslås bli upphävda. Personer ska ha rätt att överklaga efter ett nationellt pensionsbeslut och med stöd av tillämpningsförordningen rätt att kräva att beslutet omprövas om de efter mottagandet av sammanfattningen av beslutet anser att deras rättigheter kan ha påverkats negativt av sam-

bandet mellan beslut som fattats av två eller flera institutioner. I Finland innebär detta rättsförfarande enligt pensionslagarna.

Lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006) föreslås bli preciserad beträffande Pensionsskyddscentralens uppgifter i samband med grundförordningen och tillämpningsförfordningen.

Lagen om utkomstskydd vid arbetslöshet får nya bestämmelser om att söka anställning i en annan medlemsstat. Den innehåller kompletterande bestämmelser om tillämpningen av grundförordningen.

Paragrafen nämner en frist på tre månader. Enligt huvudregeln i förordningen har den som reser till en annan medlemsstat för att söka anställning rätt att söka arbete där i högst tre månader och under den tiden få arbetslöshetsförmån från det land som han eller hon reser från. Enligt grundförordningen kan fristen genom ett beslut av den behöriga myndigheten eller institutionen förlängas till högst sex månader. Förlängningen är uteslutande beroende av de nationella myndigheternas beslut och prövning. Följaktligen inför Finland inte möjligheten enligt artikel 64 i grundförordningen att betala ut arbetslöshetsförmån när tre månader har förflutit.

I Finland har det ansetts att det går att få anställning inom en jobbsökningsperiod på tre månader, särskilt som personen inte nödvändigtvis måste vara närvarande personligen i den andra medlemsstaten.

Det är möjligt för personen att söka arbete i ett annat land även från sitt eget land. EU har till exempel nätverket Eures som erbjuder anställningar och informerar om anställning och bosättning i andra länder. Eures har ett nätverk av rådgivare som ger arbetssökande och arbetsgivare personlig rådgivning. Rådgivarna är anställda inom den offentliga arbetskraftsförvaltningen i respektive medlemsstater eller i någon samarbetsorganisation inom nätverket.

Det är svårt att lägga fast lämpliga kriterier för förlängd frist att söka anställning. Dessutom är det komplicerat att från finländsk synvinkel bedöma kriterierna. Av den anledningen och med hänsyn till kraven på likabehandling föreslås det att tiden för att söka anställning inte ska kunna förlängas genom ett nationellt beslut. Frågan kan tas upp på nytt

senare när det finns erfarenheter från andra medlemsstater av hur möjligheterna att få anställning påverkas av förlängd frist.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Kostnaderna för de sociala trygghetssystemen ökar av det elektroniska informationsutbytet. Kommissionen finansierar uppbyggnaden av den internationella delen i EESSI-systemet. Däremot ska varje medlemsstat själv finansiera den nationella delen. Utöver kostnaderna för sina egna system ska varje institution betala en del av kostnaderna för att bygga upp, använda och administrera kontaktpunkten. Kostnaderna fördelas utifrån hur mycket de använder informationsutbytet och systemtjänsterna. De som anlitar det elektroniska informationsutbytet mest har alltså det största ansvaret för kostnaderna. Det system som behöver ändringar måste självt stå för kostnaderna. Det finns ännu inget beslut om finansieringen under användningstiden av den internationella delen som kommissionen ska stå för.

Finlands kostnader för att bygga upp kontaktpunkten har preliminärt uppskattats till ungefär fem miljoner euro och kostnaderna kommer att fördelas över perioden 2010–2012. Kostnaderna fördelas per system utifrån hur mycket de används och hur mycket arbete de medför. För närvarande kan inga tillförlitliga uppskattningar av fördelningen göras eftersom kommissionen ännu inte har preciserat de tekniska lösningarna för sin del av systemet och deras verkningar för den nationella strukturen. Inte heller anslutningsmetoderna eller integrationsgraden för systemen är klara. Folkpensionsanstalten kommer att stå för en stor andel av de sociala trygghetssystemen och kommer därför sannolikt att betala minst hälften av de totala kostnaderna. Pensionsskyddscentralen är den andra stora användaren. Däremot kommer det inkomstrelaterade systemet för arbetslöshetsförsäkring och arbetskraftsförvaltningen att stå för en relativt liten andel och olycksfallsförsäkringssystemet för en liten andel. I dagsläget går det inte göra någon tillförlitlig bedömning av de årliga driftskostnaderna. Det bör

dock noteras att de administrativa kostnaderna på sikt kommer att sjunka när det manuella arbetet minskar och ersätts av det elektroniska informationsutbytet.

Alla system och institutioner avgör själva i vilken omfattning och inom vilken tidsperiod de vill integrera det elektroniska informationsutbytet i sina system.

Kostnaderna ökar en aning av det effektiviserade administrativa samarbetet och det vidgade kostnadsansvaret för sjukvården till följd av förordningarna. Det hänför sig dock direkt till förpliktelseerna i förordningarna och kommer att bero på i vilken omfattning rörligheten för personer ökar.

4.2. Samhälleliga konsekvenser

Konsekvenser för myndigheternas och socialförsäkringsinstitutionernas verksamhet och procedurer

Förslaget förtydligar institutionernas förpliktelser och uppgifter och befogenhetsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna och institutionerna när förordningarna tillämpas. Enligt propositionen ska den nuvarande vedertagna befogenhetsfördelningen kvarstå. Förslaget om de nationella strukturerna för informationsutbyte möjliggör en övergång till europeiskt elektroniskt informationsutbyte som den nya lagstiftningen kräver. Det försnabbar och effektiviserar behandlingen av uppgifter, beslutsfattandet och verksamheten mellan de behöriga myndigheterna och institutionerna. Vidare innebär det elektroniska informationsutbytet att personalen kan utnyttjas bättre tack vare den nya tekniken än när blanketter hanteras. Bestämmelserna om informationssäkerhet ökar tillförlitligheten när personuppgifter ska identifieras och behandlas.

För att minska den administrativa bördan tillåter lagen att indrivningsåtgärder ställs in, om en fordran är liten eller det i övrigt inte är ändamålsenligt att fortsätta driva in beloppet.

Konsekvenser för medborgarna

Förslaget har vissa effekter för unionsmedborgare som flyttar mellan medlemsstaterna. Särskilda grupper är bland annat utsända ar-

betstagare som skickas ut till en medlemsstat på arbetsuppdrag, personer som arbetar i flera medlemsstater och pensionärer som bytt bostättningsland.

Lagen förtydligar förfarandena för att tillgodose medborgarnas rätt till förmåner och tjänster genom att skyldigheten att utnämna behöriga institutioner och fördelningen av myndigheternas skyldigheter och befogenheter vid lagval och utfärdande av intyg skrivs in i lagen. Lagen främjar därmed de grundläggande fri- och rättigheterna enligt 19 § i grundlagen. I systemet för elektroniskt informationsutbyte ingår ett öppet register över behöriga myndigheter och institutioner. Det ökar insynen i genomförandet och ge allmänheten mer information.

Genom de nationella bestämmelserna om elektroniskt informationsutbyte säkerställs det att den EU-lagstiftning genomförs som tar sikte på att bland annat snabba upp behandlingen av förmånsansökningar.

Sociala konsekvenser och konsekvenser för hälsan.

Propositionen påverkar indirekt unionsmedborgarnas hälsa och sociala välfärd. Det föreslagna intyget över rätt att få vårdförmåner i Finland som är bindande för offentliga hälso- och sjukvårdsenheter förtydligar medborgarnas rätt att få vårdförmåner enligt EU:s lagstiftning om social trygghet när de inte har hemkommun i Finland.

Befogenhetsbestämmelserna underlättar enskilda medborgares kontakter med socialförsäkringsinstitutionerna och möjliggör information och rådgivning om EU-lagstiftningen.

Konsekvenser för jämlikheten

Propositionen har inga direkta konsekvenser för jämlikheten, men den nya lagens koppling till EU-lagstiftningen påverkar indirekt kvinnor och män, särskilt när det gäller kontakter beträffande försörjning och lagval med socialförsäkringsinstitutionerna. Förordningarna och den kompletterande lagstiftningen påverkar personer som flyttar mellan medlemsstaterna. Enligt migrationsstatistiken flyttade cirka 14 000 personer till Finland

från EU-stater 2008. Av dem var nästan 8 000 män och 6 200 kvinnor. Samma år flyttade knappa 9 000 personer, ungefär lika många kvinnor och män, från Finland till andra medlemsstater. Hos polisen registrerade sig cirka 12 000 unionsmedborgare 2008, drygt 8 000 män och knappa 4 000 kvinnor. Av statistiken att döma inriktas tillämpningen av EU-lagstiftningen i dag mer på män än på kvinnor.

4.3. Konsekvenser för informationssamhället

Övergången till elektroniskt informationsutbyte har stora konsekvenser för informationssamhället och det kräver socialförsäkringsinstitutionerna har särskilt och mer avancerat datatekniskt kunnande och modernare informationssystem. Informationsutbytet snabbas upp och uppgifterna blir mer exakta och håller högre kvalitet än det tidigare informationsutbytet genom handskrivna blanketter. Vidare minskar risken för missförstånd och fel. Dessutom förbättras övervakningen för att bland annat förhindra fusk.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid social- och

hälsovårdsministeriet i samarbete med socialförsäkringsinstitutionerna och arbets- och näringsministeriet. Under beredningens gång behandlades propositionen i social- och hälsovårdsministeriets arbetsgrupp för samordning av den sociala tryggheten vid övergången till elektroniskt informationsutbyte som styr och samordnar uppbyggnaden av det nationella systemet för elektroniskt informationsutbyte. De centrala arbetsmarknadsorganisationerna har hörts vid beredningen av förslaget till ändring av lagen om utomskydd vid arbetslöshet. Utlåtanden över propositionen har begärts av arbets- och näringsministeriet, finansministeriet, Skatteförvaltningen, dataombudsmannen, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Arbetslöshetskassornas Samorganisation, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan och Finlands Kommunförbund. I sina utlåtanden har Folkpensionsanstalten och Pensionskyddscentralen ansett, att staten borde svara för kostnaderna att bygga upp kontaktpunkten för informationsutbyte. Propositionen utgår likväl från uppfattningen att förberedelserna för elektronisk informationsutbyte bör finansieras med driftskostnaderna för de aktörer, som tillämpar förordningarna.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Tillämpningsområde. Paragrafen föreskriver om tillämpningsområdet. Det framgår att lagen innehåller kompletterande bestämmelser om tillämpningen av grundförordningen och tillämpningsförordningen i Finland.

2 §. Definitioner. Paragrafen definierar en del begrepp som används i lagen, till exempel grundförordningen och tillämpningsförordningen som avser Europaparlamentets och rådets förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen från 2004 respektive 2009. Enligt punkt 3 avses med enhet som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster sjukvårdsdistrikt samt hälsovårdscentraler, sjukhus eller någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården. Definitionen följer begreppet i folkhälsolagen (66/1972) och lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989). Enligt punkt 4 anses med vårdförmån offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster, rehabilitering som ordnas eller ersätts av Folkpensionsanstalten och sjukvårdsersättningar enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948). Det är samma definition som vid tillämpningen av förordningen om social trygghet. Enligt punkt 5 avses med särskilda icke avgiftsfinansierade kontanta förmåner förmåner som anges för Finland i bilaga X till grundförordningen. Därmed avses särskilt stöd till invandrare, bostadsbidrag för pensionstagare och arbetsmarknadsstöd och de omfattas av bestämmelser som avviker från andra EU-bestämmelser om samordning.

Det som föreskrivs i denna lag om medlemsstaterna ska enligt 2 mom. ska också gälla andra stater som tillämpar grundförordningen eller tillämpningsförordningen. Län-

derna kommer senare att vara Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz som för närvarande tillämpar förordningen om social trygghet.

2 kap. Befogenhetsbestämmelser

Propositionen föreslår inga ändringar i befogenheterna, utan de nuvarande befogenhetsbestämmelserna i tillämpningsförordningen 574/72 tas in i lagen. Dessutom ingår det bestämmelser om befogenheter inom en del nya områden.

3 §. Behörig myndighet. I Finland är social- och hälsovårdsministeriet den behöriga myndighet som avses i grundförordningen.

4 §. Behöriga institutioner i fråga om förmåner. I paragrafen utses de behöriga institutioner som avses i grundförordningen efter respektive sektorer inom den sociala tryggheten. I grundförordningen avses med behörig institution den institution hos vilken den berörda personen är försäkrad eller den institution från vilken den berörda personen har rätt till förmåner. I Finland är Folkpensionsanstalten behörig institution för ett flertal förmåner i egenskap av institution som verkställer lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet. För arbetspensioner är arbetspensionsanstalten enligt arbetspensionslagarna den behöriga institutionen. Med arbetspensionsanstalterna avses alla pensionsanstalter enligt definitionerna i arbetspensionslagarna inom de privata sektorerna och de offentliga sektorerna. Bland dessa märks arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionskassa eller pensionsstiftelse enligt lagen om pension för arbetstagare, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare och Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner. För arbetspensionslagarna inom den offentliga sektorn anger lagen om statens pensioner (1295/2006) att Statskontoret, kommunala pensionsanstalten, evangelisk-lutherska kyrkans centralfond och Folkpensionsanstalten för pensionerna för sin personal är pensionsanstalter inom den offentliga sektorn. Med olycksfallsförsäkringsanstalten avses försäk-

ringsbolag som har hand om ärenden som gäller olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar, Statskontoret och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt.

Enligt punkt 7 är respektive arbetspensionsanstalter enligt arbetspensionslagarna den behöriga institutionen vid förtidspensionsförmåner. Till förmånerna knutna till förtida pension enligt grundfördraget räknas i Finland deltidspension.

I Finland är de familjeförmåner som avses i grundförordningen barnbidrag, vårdpenningen till stödet för hemvård av barn och barnförhöjning enligt folkpensionslagen. Enligt punkt 8 är Folkpensionsanstalten behörig institution för familjeförmåner. Enligt punkt 9 är Folkpensionsanstalten behörig institution för särskilda icke avgiftsfinansierade kontanta förmåner. I Finland avses i detta fall arbetsmarknadsstöd, särskilt stöd för invandrade och bostadsbidrag för pensionstagare.

Grundförordningen tillämpas också på lagstiftningen om dödsfallsersättning. Enligt artikel 1 led y i grundförordningen avses med dödsfallsersättning ett engångsbelopp som utbetalas vid dödsfall, med undantag av engångsbelopp som betraktas som pension. I Finland beviljas begravningshjälp med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) när en arbetstagare har omkommit genom en olycka. I lagen om sjömanspensioner (1290/2006) ingår bestämmelser om begravningsunderstöd som betalas ut efter en förmanåslåtare som är under 67 år när han eller hon avlider. Dessa förmåner ingår dock i vårt olycksfalls- och pensionssystem och vår lagstiftning känner inte till bidrag som betalas ut på grundval av dödsfall som självständiga områden inom den sociala tryggheten. Följaktligen har lagen ingen behörig myndighet för de dödsfallsersättningar som avses i grundförordningen.

5 §. Utsedda behöriga institutioner och organ i fråga om tillämplig lagstiftning. Enligt artikel 1 q led iii grundförordningen kan också en institution som utses av den behöriga myndigheten vara behörig institution. Pensionsskyddscentralen ska utses till behörig institution för att avgöra tillämplig lagstiftning på grundval av anställning eller verksamhet som egenföretagare. Bestämmelser om dessa situationer finns i 2 § 2 mom.

3 punkten i lagen om Pensionsskyddscentralen. Befogenheterna ändras inte och Pensionsskyddscentralen ska fortfarande utfärda bland annat intyg för utsända arbetstagare som skickas ut på arbetsuppdrag till en annan medlemsstat. Folkpensionsanstalten ska utses till behörig institution för att avgöra tillämplig lagstiftning i fråga om andra än de som ingår i Pensionsskyddscentralens befogenheter. Därmed avses så kallade icke aktiva personer som EU-lagstiftningen inte tidigare har tillämpats på.

Enligt 2 mom. är Pensionsskyddscentralen och Folkpensionsanstalten de organ enligt artikel 16 i grundförordningen som utses av den behöriga myndigheten vid överenskommelse om att föreskriva undantag från den tillämpliga lagstiftningen i de fall som avses i 1 mom. Om Folkpensionsanstalten eller Pensionsskyddscentralen inte anser sig kunna vidta åtgärder för att avtala om undantag kan frågan hänskjutas till social- och hälsovårdsministeriet. Ministeriet kan i egenskap av behörig myndighet med en myndighet i en annan medlemsstat komma överens om undantag från den tillämpliga lagstiftningen i enlighet med artikel 16 i grundförordningen. Man kan överenskomma om undantag till förmån för vissa personer och eller persongrupper. Beslutet från social- och hälsovårdsministeriet får överklagas till högsta förvaltningsdomstolen. Förfarandet är det samma som för närvarande finns mellan social- och hälsovårdsministeriet och Pensionsskyddscentralen. Folkpensionsanstalten får rätt att avtala om undantag för personer som står utanför arbetsarbetslivet och nu kommer att omfattas av unionslagstiftningen.

6 §. Utsedda behöriga institutioner för vissa fall av sökande av arbete. I paragrafen utses arbets- och näringsbyråerna till behöriga institutioner, som skulle utfärda intyg för sökande av arbete i en annan medlemsstat i enlighet med 11 §.

7 §. Institution på bosättningsorten och institution på vistelseorten. Paragrafen utser de institutioner på bosättningsorten och på vistelseorten som avses i grundförordningen för olika områden inom den sociala tryggheten.

8 §. Förbindelseorgan. Paragrafen utser de förbindelseorgan som avses i tillämpningsförordningen. I Finland ska Pensionsskydds-

centralen vara förbindelseorgan för arbetspensionssystemet och för bestämmelserna om tillämplig lag enligt grundförordningen och tillämpningsförordningen, Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar och Folkpensionsanstalten för alla andra områden inom den sociala tryggheten och vid uppgifter i samband med återbetalning av förmåner.

9 §. Kontaktinstitution vid behandling av pensionsansökningar. I Finland ska Pensionsskyddscentralen vara den kontaktinstitution för behandling av pensionsansökningar som avses i artikel 47 i tillämpningsförordningen. Kontaktinstitutionen har hand om kontakterna med de som anhåller om pension. Dessutom får kontaktinstitutionen uppgifter som institutionerna i olika länder förmedlar till varandra när de avgör pensionsansökningar.

10 §. Indrivning. Varje behörig institution ska se till att av andra medlemsstater avräkna eller återkräva förmåner som de har betalat eller gett ut felaktigt eller provisoriskt enligt vad som föreskrivs i grundförordningen och tillämpningsförordningen. Också krav på avräkning som kommer från andra medlemsstater ska behandlas av de behöriga institutionerna. Om det inte går att driva in förmånerna enligt avräkningsmetoden i artiklarna 72–74 i tillämpningsförordningen ska en fordran i första hand drivas in på frivillig väg och först därefter enligt indrivningsbestämmelserna i artiklarna 75–85. Den föreslagna paragrafen gäller två olika situationer. Enligt 1 mom. ska Pensionsskyddscentralen vara den utsedda institution för begäran om indrivning av försäkringspremier till en institution i en annan medlemsstat som avses i artikel 75.2 i tillämpningsförordningen. Pensionsskyddscentralen ska ha hand om indrivningsbegäran och skicka varje begäran vidare till utskökningsmyndigheterna för indrivning. I dagsläget kan verkställbara beslut om försäkringspremier erkännas och verkställas i en annan medlemsstat bara på grundval av bilaterala avtal. Enligt 2 mom. är det Pensionsskyddscentralen som har hand om indrivningen av för stora belopp som har betalats ut av de myndigheter och institutioner eller en myndighet som beviljar utkomststöd på pensioner som beviljas av någon annan med-

lemsstat.

3 kap. Uppgifter och skyldigheter

11 §. Hur intyg och andra portabla handlingar ska utfärdas. Paragrafen föreskriver om intyg och handlingar som ska visas upp och som de behöriga myndigheterna är skyldiga att utfärda antingen för en institution i en annan medlemsstat eller till den berörda personen.

Enligt 1 mom. ska Pensionsskyddscentralen utfärda intyg över tillämplig lagstiftning och en sammanfattning av pensionsbeslut som avses i tillämpningsförordningen.

Enligt 2 mom. ska Folkpensionsanstalten utfärda bland annat intyg över tillämplig lagstiftning om det inte hör till Pensionsskyddscentralen att utfärda intyget, intyg över arbetslöshetsförmåner enligt grundtrygghetssystemet, europeiska sjukvårdskortet och ett temporärt intyg som ersätter kortet och registreringsintyg för att få vårdförmåner.

Enligt 3 mom. ska den behöriga arbetslöshetskassan utfärda över rätt att få arbetslöshetsförmåner och intyg över försäkrings- och anställningsperioder för det inkomstrelaterade systemet inom arbetslöshetsförsäkringen.

Enligt 4 mom. ska olycksfallsförsäkringsanstalten utfärda intyg om rätt till vårdförmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

Enligt 5 mom. ska arbets- och näringsbyråerna utfärda intyg över bland annat omständigheter som kan påverka en arbetstagares rätt att få förmåner.

12 §. Uppgifter som behövs för att påföra avgifter. Enligt paragrafen ska Folkpensionsanstalten på begäran av Skatteförvaltningen intyga om den berörda personen är försäkrad i Finland enligt sjukförsäkringslagen eller, om Finland svarar för sjukvårdskostnaderna för personen, enligt grundförordningen. Det är Skatteförvaltningen som till exempel debiterar sjukvårdsavgifter för pensionstagare beroende på i vilken stat personen är bosatt och från vilken stat han eller hon får pension, men i oklara fall tar Skatteförvaltningen kontakt med Folkpensionsanstalten. Den föreslagna bestämmelsen fastställer det nuvarande förvaltningsförfarandet och förbättrar rättssäkerheten.

13 §. Intyg om rätt att få vårdförmåner i Finland. Paragrafen föreskriver om intyg som Folkpensionsanstalten utfärdar över rätt att få vårdförmåner i Finland och om intygets bindande verkan. Folkpensionsanstalten ska utreda om personen har rätt till vård enligt unionens lagstiftning om social trygghet och utfärda intyg över rätt att få vårdförmåner i Finland antingen för personen eller enheter som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster. Folkpensionsanstalten kan också utfärda intyget på eget initiativ. I de flesta fall handlar det till exempel om personer som arbetar i Finland och som omfattas av den sociala tryggheten här, men som har en annan medlemsstat som bosättningsstat. Enligt 2 mom. ska intygen vara bindande för enheter som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster. När personerna kan visa upp intyget har de garanterade möjligheter att få vård på grundval av unionslagstiftningen. Men det är också entydigt och lätt för hälsovårdscentralerna och sjukhusen att ta reda på en patients ställning och rättigheter.

14 §. Tillstånd till vård i en annan medlemsstat. I paragrafen stadgas om det tillstånd till vård i en annan medlemsstat som Folkpensionsanstalten beviljar. Enligt paragrafens 1 mom. beviljar Folkpensionsanstalten åt en person det tillstånd att få vård som är lämplig utanför medlemsstaten där personen är bosatt, som avses i artikel 26 av tillämpningsförelörden. Innan tillståndet beviljas bör Folkpensionsanstalten erhålla ett av den offentliga hälso- och sjukvårdssektorns enhet givet utlåtande. I utlåtandet skall den offentliga hälso- och sjukvårdssektorns enhet bedöma huruvida den vård som avses i ansökan om tillstånd hör till sådan vård, som ges inom den offentliga hälso- och sjukvårdssektorn, huruvida vården är befogad i detta fall samt om samma vård kan ges inom skälig tid i Finland. Utlåtandet avgivet av enhet som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster vore bindande för Folkpensionsanstalten då den fattar sitt beslut om beviljande av tillstånd.

Enligt paragrafens 2 moment kan ändring sökas i beslutet om tillstånd till vård i en annan medlemsstat, som Folkpensionsanstalten fattat på basen av det bindande utlåtandet

från den offentliga hälso- och sjukvårdssektorn, i enlighet med vad som stadgas i förvaltningsprocesslagen (586/21996). Ändringsförelörden motsvarar därmed det ändringsförelörande, som tillämpas då ändring söks i förhandsbeslut om tillstånd att söka vård givet av sjukvårdsdistriktets samkommun, enligt vad som stadgas i lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) 31 a § 2 mom.

4 kap. **Elektroniskt informationsutbyte och kontaktpunkt**

15 §. Kontaktpunkt. Paragrafen utser kontaktpunkten för elektroniskt informationsutbyte. I Finland ska den kontaktpunkt som avses i artikel 1.2 i tillämpningsförelörden finnas vid Folkpensionsanstalten. Enligt tillämpningsförelörden är en kontaktpunkt en enhet som tillhandahåller en elektronisk kontaktpunkt, automatisk routing baserad på adressen, och intelligent routing baserad på programvara som möjliggör automatisk kontroll och routing, till exempel ett program för artificiell intelligens och/eller mänsklig inblandning. I sin roll som behörig institution och institution på bosättningsorten och på vistelseorten är Folkpensionsanstalten samtidigt en användare av kontaktpunkten.

16 §. Hur kontaktpunkten ska anlitas. Myndigheterna och institutionerna är skyldiga att anlita kontaktpunkten enligt det som tillämpningsförelörden föreskriver. I stället för att anlita informationsutbytet via kontaktpunkten finns det en möjlighet att gå in för bilaterala tekniska lösningar. Till exempel mellan Finland och Sverige finns det informationsutbyte om personer som får förmåner lever. Också rätten att direkt använda Tysklands pensionsförelöringsuppgifter kommer att fortgå enligt de nuvarande reglerna.

17 §. Folkpensionsanstaltens uppgifter och ansvar som kontaktpunkt. Enligt 1 mom. ska Folkpensionsanstalten för verksamheten som kontaktpunkt ha nödvändig datateknisk kapacitet och se till att informationsutbytet håller tillräckligt hög nivå på informationssäkerheten. Folkpensionsanstalten ska ha hand om informationssystemet på kontaktpunkten och kan också tillhandahålla tjänster för informationssystemet för de myndigheter, in-

stitutioner och organ som tillämpar grundförordningen och tillämpningsförordningen. Alla myndigheter, institutioner och organ ska själva vara registeransvariga för sina uppgifter. De tjänster som kan komma i fråga är att tillhandahålla användargränssnitt, gemensam identifieringstjänst för personer, personuppgifter ur befolkningsdatasystemet, personbe-teckningar från befolkningsregistermyndig-heterna, visning av uppgifter och lagring av handlingar. De aktörer som anlitar kontaktpunkten kan komma överens om att införa tjänsterna senare. För att informationsutbytet ska kunna utvecklas och anlitas på många olika sätt bör det införas lagbestämmelser om möjligheten att tillhandahålla tjänster.

Enligt 2 mom. ska Folkpensionsanstalten svara för den allmänna verksamheten på kontaktpunkten, se till att verksamheten följer lag och dessutom svara för att uppgifterna i informationssystemet är användbara, integrerade och oförändrade och att de skyddas, bevaras och förstörs. Med att verksamheten ska följa lag avses bland annat att uppgifterna inte får användas för något annat ändamål, att de inte får skickas till fel system och att fel system inte får öppna uppgifter som inte hör till det. Enligt 3 mom. ska Folkpensionsanstalten ordna med nödvändiga reservsystem med tanke på störningar i verksamheten och verksamheten under exceptionella förhållanden vid kontaktpunkten.

Enligt 4 mom. ska Folkpensionsanstalten samla in logguppgifter för uppföljningen av hur i uppgifterna i informationssystemet används. I fråga om de meddelanden som behandlas via kontaktpunkten ska Folkpensionsanstalten samla in logguppgifter om vem som har tittat på eller behandlat uppgifterna och om de meddelanden kontaktpunkten bara förmedlar vidare samt logg om när ett meddelande har kommit in till kontaktpunkten och när det har skickats vidare och vart det har skickats. Därefter är det den mottagande enheten som ska samla in logguppgifter. Följaktligen går det via logguppgifterna att på begäran av den berörda personen kontrollera bland annat vad uppgifter om honom eller henne har använts till, vem som har behandlat dem och när uppgifter eller meddelanden om honom eller henne har skickats vidare till den mottagande institutionen. En-

ligt 5 mom. ska Folkpensionsanstalten föra statistik över de elektroniska handlingar som kontaktpunkten behandlar och förmedlar för att bestämma den kostnadsfördelning som avses i 25 § i denna lag.

18 §. *Den registeransvariges uppgifter och ansvar.* Varje myndighet, institution och organ är registeransvarig för de av sina egna uppgifter som behandlas i informationssystemet vid kontaktpunkten. De skulle svara för att samla in logguppgifter för de elektroniska handlingar som förmedlas till dem eller som de får tillgång till via kontaktpunkten för att det ska kunna följas upp hur systemet används. Den registeransvariges skuldigheter framgår närmare i personuppgiftslagen (523/1999).

19 §. *Rätt att använda kontaktpunktens informationssystemtjänst.* Enligt 1 mom. ska Folkpensionsanstalten skyndsamt ge inkomna elektroniska handlingar vidare till den behöriga institutionen. Det innebär att Folkpensionsanstalten skickar en handling vidare eller lägger fram den för institutionen.

Enligt 2 mom. har myndigheterna, institutionerna och organen rätt att ur informationssystemet få elektroniska handlingar som ingår i deras befogenheter och som är nödvändiga för att de ska kunna tillämpa förordningarna om social trygghet. Där ingår också rätten att titta på och behandla handlingar utan att de fysiskt försvinner från kontaktpunkten.

Enligt 3 mom. har Folkpensionsanstalten i egenskap av institution som driver kontaktpunkten rätt att öppna inkomna elektroniska handlingar, om det är nödvändigt för att ta reda på vem som är den behöriga institutionen eller förbindelseorganet eller för att tillhandahålla en tjänst som avses i 17 §. Det kan vara nödvändigt att öppna en handling till exempel om det inte framgår av adressuppgifterna vem som är den mottagande institutionen. Folkpensionsanstalten har rätt att också öppna en elektronisk handling, om den inte har behandlats eller det finns någon annan särskild orsak att öppna den. En handling ska anses inte ha blivit behandlad om ingen har öppnat den inom den normala behandlingstiden för sociala trygghetsärenden eller inom en skälig tid. Någon annan särskild orsak att öppna en handling förekomma när

finns anledning att misstänka ett bedrägligt förfarande eller att någon uppträder under två identiteter.

Enligt 4 mom. har Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund rätt att öppna elektroniska handlingar som ingår i deras befogenheter, om det är nödvändigt för att ta reda på vem som den behöriga olycksfallsförsäkringsanstalten. Denna rätt behövs för att en arbetsgivare i Finland är skyldig att försäkra sina anställda och uppgifter om försäkringen eller olycksfallsförsäkringsanstalten inte ges ut på grundval av personuppgifter om enskilda. Motsvarande har Pensions-skyddscentralen rätt att öppna elektroniska handlingen för att ta reda på den behöriga pensionsanstalten.

20 §. Personers rätt att få information. En person ska ha rätt att kontrollera vilka uppgifter och vilka elektroniska handlingar enligt denna lag som har lagrats i informationssystemet om honom eller henne. En person har också rätt att kräva att uppgifterna rättas. Uppgifterna ska alltid begäras av den registeransvarige. Rätten att kontrollera uppgifter i elektroniska informationssystem och bestämmelser om hur rätten ska fullföljas finns i 26—28 § i personuppgiftslagen (523/1999).

21 §. Hur personuppgifter får behandlas och bevaras. Enligt 1 mom. ska Folkpensionsanstalten för verksamheten vid kontaktpunkten ha rätt att behandla uppgifter i informationssystemet i överensstämmelse med användningsändamålet för systemet. Enligt 2 mom. handlingar bevaras så länge som arkivlagen (831/1994) och arkivförordningen (1012/1982) föreskriver. Bestämmelser om hur handlingar ska bevaras finns också i bland annat lagen om pension för arbetstagare och lagen om olycksfallsförsäkring. I 218 § i lagen om pension för arbetstagare ingår det detaljerade bestämmelser om hur handlingar om pensionsskydd och pensionsärenden ska bevaras långsiktigt. I 41 f § i lagen om olycksfallsförsäkring finns liknande bestämmelser hur handlingar om försäkrings-skydd och ersättningsärenden enligt den aktuella lagen ska bevaras långsiktigt.

22 §. Uppgifter ur befolkningsdatasystemet. Enligt 1 mom. har Folkpensionsanstalten för verksamheten vid kontaktpunkten rätt att trots sekretessbestämmelserna och andra

begränsningar i rätten till information få de uppgifter som avses i 13 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009). De uppgifter som avses bland annat personers fullständiga namn, personbeteckning, hemkommun, fullständiga namn på deras föräldrar eller barn och deras personuppgifter, civilstånd, uppgifter om äktenskap som ingåtts eller upplösts, registrering och upplösning av partnerskap och medborgarskap.

Enligt 2 mom. har Folkpensionsanstalten rätt att få de uppgifter som avses i 1 mom. avgiftsfritt. Den som ger ut uppgifterna måste dock få ersättning för väsentliga merkostnader. Bestämmelsen motsvarar 85 § 5 mom. i folkpensionslagen.

5 kap. Administration av och kostnadsfördelning för det elektroniska informationsutbytet

23 §. Samarbetsgrupp. För utveckling, administration och kostnadsfördelning i fråga om det elektroniska informationsutbytet ska en arbetsgrupp tillsättas. Den ska ha företrädare för alla system inom de sociala trygghetsområden som nämnas i grundförordningen: social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Folkpensionsanstalten, Pensions-skyddscentralen, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och Arbetslöshetskassornas Samorganisation. Arbetsgruppen ska ha sex medlemmar och högst två sakkunniga. Den ska välja en ordförande inom sig. Samarbetsgruppen ska ha tillräckligt stor sakkunskap i unionens lagstiftning om social trygghet, den nationella lagstiftningen om social trygghet och informationssystem. Dessutom ingår det bestämmelser om arbetsgruppens mandatperiod och när den ska sammanträda.

24 §. Samarbetsgruppens uppgifter. Samarbetsgruppen ska godkänna budgeten och fastställa en årlig plan för det elektroniska informationsutbytet. Vidare ska den fastlägga de årliga utfallen och de totala faktiska kostnaderna för det elektroniska informationsutbytet. Utifrån dessa uppgifter ska social- och hälsovårdsministeriet lägga fram ett förslag till kostnadsandel för varje aktör enligt vad som föreskrivs i 25 § i denna lag. Samarbets-

gruppen ska dessutom följa upp hur det elektroniska informationsutbytet fungerar och bedöma behovet av ändringar och utvecklingsåtgärder.

25 §. Kostnadsfördelning. Enligt 1 mom. ska kostnaderna för användning och administration av kontaktpunkten fördelas mellan de aktörer som har deltagit i informationsutbytet utifrån omfattningen på informationsutbytet och de anlitate tjänsterna. Kostnadsfördelningen ska då grunda sig på de totala faktiska kostnaderna och utfallen för året innan. Följaktligen ska de som använder systemet mest ta det största ansvaret för kostnaderna. Exempel på administrativa kostnader är Folkpensionsanstaltens personalkostnader för att utreda de handlingar som kommer in till kontaktpunkten och personella resurser för att tillhandahålla eventuella informationssystemtjänster, bland annat identifiering av personer.

Enligt 2 mom. ska kostnaderna för utveckling och underhåll fördelas mellan aktörerna utifrån hur mycket arbete de har orsakat. De gemensamma kostnaderna ska fördelas i relation till kostnaderna för användning och administration enligt vad som föreskrivs i 1 mom. Den berörda aktören ska stå för kostnaderna om en ändring bara gäller en aktör.

Enligt 3 mom. ska kostnaderna för att bygga upp kontaktpunkten fördelas mellan aktörerna utifrån den arbetsmängd som respektive aktörers andel har orsakat.

6 kap. Administrativa bestämmelser

26 § Betalningar av kostnadsandelar. I stadgandet bestäms tidtabellen för betalning av kostnadsandelarna.

27 §. Ersättande och indrivning av kostnaderna för vårdförmåner. Enligt 1 mom. ska Folkpensionsanstalten av statliga medel i enlighet med artikel 35 i grundförordningen och artikel 62—69 i tillämpningsförordningen ersätta den institution i en annan medlemsstat som har gett ut vårdförmåner för kostnaderna för förmånerna. Ersättningarna ska ges ut enligt de förfaranden som anges i 15 kap. 16 och 16 a § i sjukförsäkringslagen.

28 §. Missbruk av det europeiska sjukvårdskortet. Paragrafen föreskriver om Folk-

pensionsanstaltens rätt att vidta åtgärder för att driva in de kostnader som staten har åsamkats för vård med stöd av det europeiska sjukvårdskortet av den som har använt sjukvårdskortet, trots att han eller hon visste eller borde ha vetat att kortet inte får användas.

Enligt 1 mom. ska kostnaderna för att det europeiska sjukvårdskortet har missbrukats kunna tas ut av den som har använt kortet. Det handlar i praktiken om att någon för att få de vårdförmåner som enligt artikel 19 i grundförordningen av medicinska skäl blir nödvändiga i en annan medlemsstat har visat upp det europeiska sjukvårdskort som Folkpensionsanstalten har beviljat och fått vård på grund av det, trots att han eller hon inte längre är försäkrad i Finland eller kostnadsansvaret inte längre skulle åligga Finland. I sådana fall har finska staten betalat ersättning för vården till den andra staten. Vård på grund av sjukvårdskortet faktureras alltid hos det land som har utfärdat kortet, om vården har getts inom den giltighetstid som finns angiven i kortet. Personen kan inneha kortet trots att han eller hon har blivit informerad av Folkpensionsanstalten att försäkringen har gått ut och samtidigt uppmanat personen att återlämna kortet. För att kostnaderna ska kunna drivas in av personen måste han eller hon ha använt kortet i syfte att fuska.

Enligt 2 mom. kan Folkpensionsanstalten låta bli att driva in kostnaderna helt eller delvis, om det anses vara skäligt eller de om kostnader som användningen av kortet staten är små orsakat. Dessutom kan Folkpensionsanstalten låta bli att driva in kostnaderna efter ett beslut som gäller indrivning av kostnader också när det inte längre är ändamålsenligt att fortsätta driva in kostnaderna med hänsyn till personens ekonomiska situation eller när det skulle medföra oskäligt stora kostnader i relation till fordringen att fortsätta driva in kostnaderna. Enligt 3 mom. får ett lagakraftvunnet beslut om indrivning verkställas på samma sätt som en lagkraftvunnen dom.

1.2. Lag om ändring av lagen om Pensionskyddscentralen

2 §. Pensionskyddscentralens uppgifter. I paragrafen föreslås 2 mom. bli ändrat så att

3 punkten får bestämmelser om uppgifter som beror på bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i avdelning II i EU:s grundförordning om social trygghet och tillämpningsförordning om social trygghet och om utfärdande av intyg enligt artikel 19.2 i tillämpningsförordningen.

Vidare föreslås 3 punkten föreskriva om Pensionsskyddscentralens befogenhet att fatta överklagbara beslut om tillämplig lagstiftning utom i det undantagsfall som avses i artikel 16 i EU:s grundförordning om social trygghet då social- och hälsovårdsministeriet är behörigt att fatta ett överklagbart beslut om behöriga institutioner, elektroniskt informationsutbyte och tillämpningen av förordningarna om samordning av de sociala trygghetssystemen i enlighet med lagen.

Dessutom föreslås 4 punkten ta hänsyn till Pensionsskyddscentralens roll som kontaktinstitution för behandlingen av pensionsansökningar som sänds till utlandet dess uppgift att tillhandahålla en sammanställning av pensionsbesluten i andra medlemsstater. Punkten får också en bestämmelse om att Pensionsskyddscentralen för arbetspensionssystemet har hand om de uppgifter som förbindelseorganet har enligt EU:s grundförordning om social trygghet och tillämpningsförordningen om den. I uppgifterna ingår det bland annat att informera och ge råd om arbetspensionssystemet.

Ändringarna i 3 och 4 punkten avser inte att ändra det nuvarande läget.

Ikraftträdande. I ikraftträdandebestämmelsen beaktas övergångsbestämmelserna i artikel 87 i EU:s grundförordning om social trygghet i fråga om förordningarna 1408/71 och grundförordningen. Artikel 87 föreskriver bland annat att förordning 1408/71 tillämpas fram till dess att personen anhåller om att grundfördraget ska tillämpas, om hans eller hennes situation är oförändrad. Då kan förordning 1408/71 dock tillämpas i högst tio år efter att grundförordningen började tillämpas. Vidare säger artikel 87 att ingen rätt ska förvärvas enligt grundförordningen för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

Dessutom beaktar ikraftträdandebestämmelsen artikel 90 i EU:s grundförordning om social trygghet. Enligt artikel 90 ska förordning 1408/71 fortfarande tillämpas bland annat på

så kallade tredjelandsmedborgare när de flyttar mellan EU-stater. Förordningen tillämpas så länge den särskilda förordningen (EG) nr 859/2003 som tillämpas på medborgare i tredje länder inte har upphävts eller ändrats för att motsvara förordning 883/2004.

Ikraftträdandebestämmelsen beaktar dessutom att de gällande bestämmelserna tillämpas i stället för de föreslagna bestämmelserna i de fall då förordning 1408/71 ska tillämpas i enlighet med det som anges ovan.

1.3. Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare

2 §. *Centrala definitioner.* Från och med den 1 maj 2010 är rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen den rättsakt om social trygghet som huvudsakligen tillämpas. Därför föreslås definitionerna i paragrafen bli ändrade så att förordning 1408/71 byts ut mot förordning 883/2004. Dessutom föreslås en definition på förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 eftersom paragraferna hänvisar till tillämpningsförordningen. Tillämpningsförordning 574/72 om förordning 1408/71 definieras inte i den gällande paragrafen.

Förordning 1408/71 kallas EG:s förordning om social trygghet. I lagen om behöriga institutioner, elektroniskt informationsutbyte och tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen definieras de nya förordningarna som grundförordningen respektive tillämpningsförordningen. I lagen om pension för arbetstagare föreslås en ny version av den tidigare definitionen, nämligen EU:s förordning om social trygghet. Tillämpningsförordningen föreslås i denna lag bli EU:s tillämpningsförordning om social trygghet.

Dessutom föreslås 1 mom. 8 punkten hänvisa till EU:s grundförordning om social trygghet och den gällande förordningen. Hänvisningen till den gällande förordningen behövs fortfarande eftersom EU:s grundförordning inte kommer att tillämpas i Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz ännu den

1 maj 2010.

4 §. Anställningsförhållande. I 2 och 3 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

5 §. Arbete utomlands. I 1 och 2 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

123 §. Utbetalningsordning för pension. I 11 och 13 punkten föreslås hänvisningen gälla de behöriga bestämmelserna i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet som definieras i 2 §.

Dessutom föreslås hänvisningen till Schweiz bli struken i 11 och 13 punkten. Schweiz ska ingå i definitionen i 2 § 1 mom. 8 punkten.

129 §. Sökande av ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten. I paragrafen föreslås 2 mom. bli upphävt och samtidigt ändras rubriken. När de nya förordningarna blir tillämpliga uppstår situationen att en del personer fortfarande omfattas av tillämpningsområdet för EG:s förordning om social trygghet och att andra börjar omfattas av EU:s nya grundförordning om social trygghet. Om en person fortfarande omfattas av EG:s förordning 1408/71 om social trygghet, tillämpas också de gällande bestämmelserna om överklagande på honom eller henne enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen. I fråga om dessa ändras inte reglerna för överklagande enligt den föreslagna lagen.

Enligt de nya förordningarna ska de nationella bestämmelserna om överklagande tillämpas. Följaktligen behövs inte bestämmelsen om en sammanfattning av EU-besluten längre. Sammanfattningen har varit avsedd för att informera sökandena om att ansökningsförfarandet för pension har avslutats i den berörda medlemsstaten. Om de efter mottagandet av sammanfattningen av beslutet anser att deras rättigheter kan ha påverkats negativt av sambandet mellan beslut som fattats av institutioner i flera medlemsstater, har de med stöd av artikel 48 i EU:s tillämpningsförordning rätt att kräva att beslutet omprövas. Detta kan vara fallet om sökanden till exempel upptäcker att arbetspen-

sionsanstalten inte har räknat alla fullföljda försäkringsperioder till godo. Då kan personen be arbetspensionsanstalten ompröva ärendet. Om beslutet av arbetspensionsanstalten inte har hunnit vinna laga kraft, tillämpas 133 § i lagen om pension för arbetstagare på överklagandet. Om beslutet har vunnit laga kraft ska arbetspensionsanstalten undersöka ärendet enligt 139 § som rättelse av ett laga kraft vunnit beslut på grundval av den nya informationen. EU:s tillämpningsförordning om social trygghet ger alltså ingen ny möjlighet till att överklaga, utan bara att tillämpa det nationella rättelseförfarandet till följd av att gemenskapslagstiftningen tillämpas.

150 §. Försäkrande av arbetstagare som arbetar utomlands. I 2 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

198 §. Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställighet av lagstadgade uppgifter. I 1 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet. Vidare föreslås 1 mom. 1 punkten hänvisa till EU:s tillämpningsförordning om social trygghet.

206 §. Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet. I 1 punkten föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

210 §. Utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning. I 2 punkten föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

Ikraftträdande. I ikraftträdandebestämmelsen beaktas övergångsbestämmelserna i artikel 87 i EU:s grundförordning om social trygghet. Artikel 87 föreskriver bland annat att förordning 1408/71 tillämpas fram till dess att personen anhåller om att grundfördraget ska tillämpas, om hans eller hennes situation är oförändrad. Då kan förordning 1408/71 dock tillämpas i högst tio år efter att grundförordningen började tillämpas. Vidare säger artikel 87 att ingen rätt ska förvärvas enligt grundförordningen för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

Dessutom beaktar ikraftträdandebestämmelsen artikel 90 i EU:s grundförordning om social trygghet. Enligt artikeln ska förordning 1408/71 fortfarande tillämpas bland annat på så kallade tredjelandsmedborgare. Förordningen ska tillämpas så länge förordningen om medborgare i tredje land (rådets förordning (EG) nr 859/2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap omfattas av dessa bestämmelser) inte har upphävts eller ändrats för att motsvara förordning 883/2004.

Ikraftträdandebestämmelsen beaktar dessutom att de gällande bestämmelserna tillämpas i stället för de föreslagna bestämmelserna i de fall då förordning 1408/71 ska tillämpas i enlighet med det som anges ovan.

1.4. Lag om ändring av lagen om pension för företagare

2 §. *Centrala definitioner.* Från och med den 1 maj 2010 är rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen den rättsakt om social trygghet som huvudsakligen tillämpas. Därför föreslås definitionen i 12 punkten bli ändrad så att förordning 1408/71 byts ut mot förordning 883/2004.

Förordning 1408/71 kallas EG:s förordning om social trygghet. I lagen om behöriga institutioner, elektroniskt informationsutbyte och tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen definieras den nya förordningen 883/2004 som grundförordningen. I lagen om pension för företagare föreslås dock en ny version av den tidigare definitionen, nämligen EU:s grundförordning om social trygghet.

Dessutom föreslås 13 punkten hänvisa till EU:s grundförordning om social trygghet och den gällande förordningen. Hänvisningen till den gällande förordningen behövs fortfarande eftersom EU:s grundförordning inte kommer att tillämpas i Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz ännu den 1 maj 2010.

4 §. *Företagarverksamhet som faller utanför lagen.* I 6 punkten föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s

grundförordning om social trygghet.

6 §. *Företagarverksamhet utomlands.* I 1 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

125 §. *Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutsammansättning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten.* I paragrafen föreslås 2 mom. bli upphävt och samtidigt ändras rubriken. När de nya förordningarna blir tillämpliga uppstår situationen att en del personer fortfarande omfattas av tillämpningsområdet för EG:s förordning om social trygghet och att andra börjar omfattas av EU:s nya grundförordning om social trygghet. Om en person fortfarande omfattas av EG:s förordning 1408/71 om social trygghet, tillämpas också de gällande bestämmelserna om överklagande på honom eller henne enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen. I fråga om dessa ändras inte reglerna för överklagande enligt den föreslagna lagen.

Enligt de nya förordningarna ska de nationella bestämmelserna om överklagande tillämpas. Följaktligen behövs inte bestämmelsen om en sammanfattning av EU-besluten längre. Sammanfattningen har varit avsedd för att informera sökandena om att ansökningsförfarandet för pension har avslutats i den berörda medlemsstaten. Om de efter mottagandet av sammanfattningen av besluten anser att deras rättigheter kan ha påverkats negativt av sambandet mellan beslut som fattats av institutioner i flera medlemsstater, har de med stöd av artikel 48 i EU:s tillämpningsförordning rätt att kräva att besluten omprövas. Detta kan vara fallet om sökanden till exempel upptäcker att arbetspensionsanstalten inte har räknat alla fullföljda försäkringsperioder till godo. Då kan personen be arbetspensionsanstalten ompröva ärendet. Om beslutet av arbetspensionsanstalten inte har hunnit vinna laga kraft, tillämpas 129 § om rättelse av beslut i samband med ändringssökande i lagen om pension för företagare. Om beslutet har vunnit laga kraft ska arbetspensionsanstalten undersöka ärendet enligt 135 § som rättelse av ett laga kraft vunnit beslut på grundval av den nya informationen. EU:s tillämpningsförordning om social trygghet ger alltså ingen ny möjlighet

till att överklaga, utan bara att tillämpa det nationella rättelseförfarandet till följd av att gemenskapslagstiftningen tillämpas.

152 §. *Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet.* I 1 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

Ikraftträdande. I ikraftträdandebestämmelsen beaktas övergångsbestämmelserna i artikel 87 i EU:s grundförordning om social trygghet. Artikeln föreskriver bland annat att förordning 1408/71 tillämpas fram till dess att personen anhåller om att grundfördraget ska tillämpas, om hans eller hennes situation är oförändrad. Då kan förordning 1408/71 dock tillämpas i högst tio år efter att grundförordningen började tillämpas. Vidare säger artikel 87 att ingen rätt ska förvärvas enligt grundförordningen för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

Dessutom beaktar ikraftträdandebestämmelsen artikel 90 i EU:s grundförordning om social trygghet. Enligt artikeln ska förordning 1408/71 fortfarande tillämpas bland annat på så kallade tredjelandsmedborgare. Förordningen ska tillämpas så länge förordningen om medborgare i tredje land (rådets förordning (EG) nr 859/2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap omfattas av dessa bestämmelser) inte har upphävts eller ändrats för att motsvara förordning 883/2004.

Ikraftträdandebestämmelsen beaktar dessutom att de gällande bestämmelserna tillämpas i stället för de föreslagna bestämmelserna i de fall då förordning 1408/71 ska tillämpas i enlighet med det som anges ovan.

1.5. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner

2 §. *Centrala definitioner.* Från och med den 1 maj 2010 är rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen den rättsakt om social

trygghet som huvudsakligen tillämpas. Därför föreslås definitionen i 9 punkten bli ändrad så att förordning 1408/71 byts ut mot förordning 883/2004.

Förordning 1408/71 kallas EG:s förordning om social trygghet. I lagen om behöriga institutioner, elektroniskt informationsutbyte och tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen definieras den nya förordningen 883/2004 som grundförordningen. I lagen om sjömanspensioner föreslås dock en ny version av den tidigare definitionen, nämligen EU:s grundförordning om social trygghet.

Dessutom föreslås 10 punkten hänvisa till EU:s grundförordning om social trygghet och den gällande förordningen. Hänvisningen till den gällande förordningen behövs fortfarande eftersom EU:s grundförordning inte kommer att tillämpas i Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz ännu den 1 maj 2010.

4 §. *Arbetstagare som omfattas av lagens tillämpningsområde.* I 2 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

5 §. *Begränsningar av tillämpningsområdet.* I 2 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

120 §. *Utbetalningsordning för pension.* I 11 och 13 punkten föreslås hänvisningen gälla de behöriga bestämmelserna i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet som definieras i 2 §.

Dessutom föreslås hänvisningen till Schweiz bli struken i 11 och 13 punkten. Schweiz ska ingå i definitionen i 2 § 1 mom. 8 punkten.

126 §. *Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-beslut.* I paragrafen föreslås 2 mom. bli upphävt och samtidigt ändras rubriken. När de nya förordningarna blir tillämpliga uppstår situationen att en del personer fortfarande omfattas av tillämpningsområdet för EG:s förordning om social trygghet och att andra börjar omfattas av EU:s nya grundförordning om social trygghet. Om en person fortfarande omfattas av EG:s förordning 1408/71 om social trygghet, tillämpas också de gällande be-

stämmelelserna om överklagande på honom eller henne enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen. I fråga om dessa ändras inte reglerna för överklagande enligt den föreslagna lagen.

Enligt de nya förordningarna ska de nationella bestämmelserna om överklagande tillämpas. Följaktligen behövs inte bestämmelsen om en sammanfattning av EU-besluten längre. Sammanfattningen har varit avsedd för att informera sökandena om att ansökningsförfarandet för pension har avslutats i den berörda medlemsstaten. Om de efter mottagandet av sammanfattningen av beslutet anser att deras rättigheter kan ha påverkats negativt av sambandet mellan beslut som fattats av institutioner i flera medlemsstater, har de med stöd av artikel 48 i EU:s tillämpningsförförordning rätt att kräva att beslutet omprövas. Detta kan vara fallet om sökanden till exempel upptäcker att arbetspensionsanstalten inte har räknat alla fullföljda försäkringsperioder till godo. Då kan personen be arbetspensionsanstalten ompröva ärendet. Om beslutet av arbetspensionsanstalten inte har hunnit vinna laga kraft, tillämpas 130 § om rättelse av beslut i samband med ändringssökande i lagen om sjömanspensioner. Om beslutet har vunnit laga kraft ska arbetspensionsanstalten undersöka ärendet enligt 136 § som rättelse av ett laga kraft vunnit beslut på grundval av den nya informationen. EU:s tillämpningsförförordning om social trygghet ger alltså ingen ny möjlighet till att överklaga, utan bara att tillämpa det nationella rättelseförfarandet till följd av att gemenskapslagstiftningen tillämpas.

Ikraftträdande. I ikraftträdandebestämmelsen beaktas övergångsbestämmelserna i artikel 87 i EU:s grundförordning om social trygghet. Artikeln föreskriver bland annat att förordning 1408/71 tillämpas fram till dess att personen anhåller om att grundfördraget ska tillämpas, om hans eller hennes situation är oförändrad. Då kan förordning 1408/71 dock tillämpas i högst tio år efter att grundförordningen började tillämpas. Vidare säger artikel 87 att ingen rätt ska förvärvas enligt grundförordningen för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

Dessutom beaktar ikraftträdandebestämmelsen artikel 90 i EU:s grundförordning om

social trygghet. Enligt artikeln ska förordning 1408/71 fortfarande tillämpas bland annat på så kallade tredjelandsmedborgare. Förordningen ska tillämpas så länge förordningen om medborgare i tredje land (rådets förordning (EG) nr 859/2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap omfattas av dessa bestämmelser) inte har upphävts eller ändrats för att motsvara förordning 883/2004.

Ikraftträdandebestämmelsen beaktar dessutom att de gällande bestämmelserna tillämpas i stället för de föreslagna bestämmelserna i de fall då förordning 1408/71 ska tillämpas i enlighet med det som anges ovan.

1.6. Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

2 §. Centrala definitioner. Från och med den 1 maj 2010 är rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen den rättsakt om social trygghet som huvudsakligen tillämpas. Därför föreslås definitionen i 11 punkten bli ändrad så att förordning 1408/71 byts ut mot förordning 883/2004.

Förordning 1408/71 kallas EG:s förordning om social trygghet. I lagen om behöriga institutioner, elektroniskt informationsutbyte och tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordningar om samordning av de sociala trygghetssystemen definieras den nya förordningen 883/2004 som grundförordningen. I lagen om pension för lantbruksföretagare föreslås dock en ny version av den tidigare definitionen, nämligen EU:s grundförordning om social trygghet.

Dessutom föreslås 12 punkten hänvisa till EU:s grundförordning om social trygghet och den gällande förordningen. Hänvisningen till den gällande förordningen behövs fortfarande eftersom EU:s grundförordning inte kommer att tillämpas i Norge, Island, Liechtenstein och Schweiz ännu den 1 maj 2010.

7 §. Lantbruksföretagarverksamhet som faller utanför lagens tillämpningsområde. I

7 punkten föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

8 §. *Lantbruksföretagarverksamhet utomlands.* I 1 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

8 a §. *Stipendiat.* I 1 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet. Dessutom föreslås "soveltava lainsäädäntö" i den finska lagtexten bli ändrat till "sovellettava lainsäädäntö".

8 b §. *Stipendiatarbete som faller utanför lagens tillämpningsområde.* I 5 punkten föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

10 b §. *Giltighet för stipendiatens försäkring och upphörande av den.* I 1 mom. föreslås EG:s förordning om social trygghet bli ersatt med EU:s grundförordning om social trygghet.

104 §. *Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-beslut.* I paragrafen föreslås 2 mom. bli upphävt och samtidigt ändras rubriken. När de nya förordningarna blir tillämpliga uppstår situationen att en del personer fortfarande omfattas av tillämpningsområdet för EG:s förordning om social trygghet och att andra börjar omfattas av EU:s nya grundförordning om social trygghet. Om en person fortfarande omfattas av EG:s förordning 1408/71 om social trygghet, tillämpas också de gällande bestämmelserna om överklagande på honom eller henne enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen. I fråga om dessa ändras inte reglerna för överklagande enligt den föreslagna lagen.

Enligt de nya förordningarna ska de nationella bestämmelserna om överklagande tillämpas. Följaktligen behövs inte bestämmelsen om en sammanfattning av EU-besluten längre. Sammanfattningen har varit avsedd för att informera sökandena om att ansökningsförfarandet för pension har avslutats i den berörda medlemsstaten. Om de efter mottagandet av sammanfattningen av beslutet anser att deras rättigheter kan ha påverkats negativt av sambandet mellan beslut

som fattats av flera institutioner, har de med stöd av artikel 48 i EU:s tillämpningsförordning rätt att kräva att besluten omprövas. Detta kan vara fallet om sökanden till exempel upptäcker att arbetspensionsanstalten inte har räknat alla fullföljda försäkringsperioder till godo. Då kan personen be arbetspensionsanstalten ompröva ärendet. Om beslutet av arbetspensionsanstalten inte har hunnit vinna laga kraft, tillämpas 108 § om rättelse av beslut i samband med ändringssökande i lagen om pension för lantbruksföretagare. Om beslutet har vunnit laga kraft ska arbetspensionsanstalten undersöka ärendet enligt 112 § 3 punkten som rättelse av ett laga kraft vunnit beslut på grundval av den nya informationen. EU:s tillämpningsförordning om social trygghet ger alltså ingen ny möjlighet till att överklaga, utan bara att tillämpa det nationella rättelseförfarandet till följd av att gemenskapslagstiftningen tillämpas.

Ikraftträdande. I ikraftträdandebestämmelsen beaktas övergångsbestämmelserna i artikel 87 i EU:s grundförordning om social trygghet. Artikel 87 föreskriver bland annat att förordning 1408/71 tillämpas fram till dess att personen anhåller om att grundfördraget ska tillämpas, om hans eller hennes situation är oförändrad. Då kan förordning 1408/71 dock tillämpas i högst tio år efter att grundförordningen började tillämpas. Vidare säger artikel 87 att ingen rätt ska förvärvas enligt grundförordningen för tiden före den dag då den börjar tillämpas.

Dessutom beaktar ikraftträdandebestämmelsen artikel 90 i EU:s grundförordning om social trygghet. Enligt artikel 90 ska förordning 1408/71 fortfarande tillämpas bland annat på så kallade tredjelandsmedborgare. Förordningen ska tillämpas så länge förordningen om medborgare i tredje land (rådets förordning (EG) nr 859/2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap omfattas av dessa bestämmelser) inte har upphävts eller ändrats för att motsvara förordning 883/2004.

Ikraftträdandebestämmelsen beaktar dessutom att de gällande bestämmelserna tillämpas i stället för de föreslagna bestämmelserna i de fall då förordning 1408/71 ska tillämpas

i enlighet med det som anges ovan.

1.7. Lag om ändring av folkpensionslagen

7 §. Förordningen om social trygghet. Paragrafen föreslås bli ändrad så att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen i förekommande fall ska kunna beaktas vid sidan av förordningen om social trygghet, när förmåner enligt denna lag bestäms.

77 §. Rätt att söka ändring. I paragrafen föreslås 3 mom. bli upphävt. När grundförordningen blir tillämplig uppstår situationen att en del personer fortfarande omfattas av tillämpningsområdet för förordningen om social trygghet och att andra börjar omfattas av den nya grundförordningen. Om en person fortfarande omfattas av förordningen om social trygghet, tillämpas också de gällande bestämmelserna om överklagande på honom eller henne enligt den föreslagna ikraftträdandebestämmelsen. I fråga om dessa ändras inte reglerna för överklagande enligt den föreslagna lagen.

Enligt tillämpningsförordningen om grundförordningen, alltså Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009, ska de nationella bestämmelserna om överklagande tillämpas. Följaktligen behövs inte bestämmelsen i 77 § 3 mom. om överklagande av ett beslut av Folkpensionsanstalten efter att sökanden har fått en sammanfattning av beslutet från alla EU-stater längre. Sammanfattningen har varit avsedd för att informera sökandena om att ansökningsförfarandet för pension har avslutats i den berörda medlemsstaten. Om de efter mottagandet av sammanfattningen av beslutet anser att deras rättigheter kan ha påverkats negativt av sambandet mellan beslut som fattats av institutioner i flera medlemsstater, har de med stöd av artikel 48 i tillämpningsförordningen rätt att kräva att besluten omprövas. Detta kan vara fallet om sökanden till exempel upptäcker att Folkpensionsanstalten inte har räknat alla fullföljda försäkringsperioder till godo. Då kan personen be Folkpensionsanstalten ompröva ärendet. Om beslutet av Folkpensionsanstalten inte har hunnit vinna laga kraft, tillämpas 79 § om rättelse av beslut i samband

med ändringssökande i folkpensionslagen. Om beslutet har vunnit laga kraft ska Folkpensionsanstalten undersöka ärendet enligt 82 § som rättelse av ett laga kraft vunnit beslut på grundval av den nya informationen. Tillämpningsförordningen ger alltså ingen ny möjlighet till att överklaga, utan bara att tillämpa det nationella rättelseförfarandet till följd av att gemenskapslagstiftningen tillämpas.

112 §. Tillämpningsbestämmelse. Flera av paragraferna i lagen hänvisar till förordningen om social trygghet som fortfarande kommer att tillämpas i vissa situationer efter att grundförordningen har trätt i kraft. Paragrafen föreslås få ett nytt 1 mom. om att det som lagen föreskriver om förordningen om social trygghet också gäller grundförordningen om ingenting annat föreskrivs i lagen. Det nuvarande 1 mom. blir 2 mom.

Ikraftträdande. I ikraftträdandebestämmelsen beaktas övergångsbestämmelserna i artikel 87 i EU:s grundförordning om social trygghet. Artikel 87 föreskriver bland annat att förordningen om social trygghet tillämpas fram till dess att personen anhåller om att grundfördraget ska tillämpas, om hans eller hennes situation är oförändrad. Då kan förordningen om social trygghet dock tillämpas i högst tio år efter att grundförordningen började tillämpas.

Dessutom beaktar ikraftträdandebestämmelsen artikel 90 i EU:s grundförordning om social trygghet. Enligt artikel 90 ska förordningen om social trygghet fortfarande tillämpas bland annat på så kallade tredjelandsmedborgare. Förordningen ska tillämpas så länge förordningen om medborgare i tredje land (rådets förordning (EG) nr 859/2003 om utvidgning av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 till att gälla de medborgare i tredje land som enbart på grund av sitt medborgarskap omfattas av dessa bestämmelser) inte har upphävts eller ändrats för att motsvara grundförordningen.

Ikraftträdandebestämmelsen beaktar dessutom att de gällande bestämmelserna tillämpas i stället för de föreslagna bestämmelserna i de fall då förordningen om social trygghet ska tillämpas i enlighet med det som anges ovan.

1.8. Lag om ändring av sjukförsäkringslagen**18 kap. Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter**

6 §. Betalningsskyldigheten för pensionstagare som är bosatta utomlands. Paragrafen får en hänvisning till grundförordningen, eftersom Finlands ansvar för att ersätta sjukvårdskostnaderna för pensionärer bosatta utomlands huvudsakligen kommer att bero på grundförordningen och inte längre på förordningen om social trygghet, när grundförordningen träder i kraft.

8 §. Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen. Till 1 mom. 5 punkten fogas en hänvisning till grundförordningen. Det är en teknisk ändring.

21 kap. Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

3 § Tillämpningsbestämmelse. Lagen föreslås få en tillämpningsbestämmelse som föreskriver att hänvisningar till förordningen om social trygghet också anses avse grundförordningen. Det är ett tekniskt tillägg som tar hänsyn till att grundförordningen ersätter förordningen om social trygghet. Hänvisningen till förordningen om social trygghet får stå kvar eftersom den fortfarande kommer att tillämpas på vissa personer och personkretsar.

1.9. Lag om ändring av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet

19 §. Tillämpningsbestämmelse. Lagen föreslås få en tillämpningsbestämmelse som föreskriver att hänvisningar till förordningen om social trygghet också anses avse grundförordningen. Det är ett tekniskt tillägg som tar hänsyn till att grundförordningen ersätter förordningen om social trygghet. Hänvisningen till förordningen om social trygghet får stå kvar eftersom den fortfarande kommer att tillämpas på vissa personer och person-

kretsar.

1.10. Lag om ändring av lagen utkomstskydd för arbetslösa**1 kap. Allmänna bestämmelser**

8 §. Tillämpningsområde. Paragrafen föreslås också hänvisa till grundförordningen. Dessutom får den en bestämmelse om att den som åker till en annan medlemsstat för att söka arbete där har rätt att få arbetslöshetsdagpenning i högst tre månader. Enligt artikel 64.1 punkt c i grundförordningen har den som åker till en annan medlemsstat för att söka arbete där rätt till förmåner under en period om tre månader, men de behöriga myndigheterna eller de behöriga institutionerna får förlänga perioden med tre månader till högst sex månader. Den medlemsstat som betalar ut arbetslöshetsförmåner har rätt att bestämma om förlängning. Förlängningsmöjligheten införs inte i Finland.

5 kap. Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

9 §. Försäkrings- och arbetsperioder i andra stater. Paragrafen får en hänvisning till grundförordningen som föreskriver att försäkrings- och anställningsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat beaktas när grundförordningen har trätt i kraft. Villkoren för att få räkna ihop perioderna preciseras. Dessutom beaktas de bestämmelser i grundförordningen som föreskriver att också perioder av verksamhet som egenföretagare får beaktas, om den aktuella lagstiftningen kräver perioder av verksamhet som egenföretagare.

11 §. Arbetsvillkoret i vissa situationer. Paragrafen får en hänvisning till grundförordningen.

6 kap. Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

7 §. Dagpenningens periodens maximitid. Paragrafen får en hänvisning till grundförordningen.

11 kap. **Bestämmelser om verkställighet**

4 a § *Underrättelse om sökande av arbete i en annan stat.* Paragrafen föreskriver om arbets- och näringsbyråns skyldighet att underrätta Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan att en arbetssökande enligt artikel 64 i grundförordningen har begett sig till en annan medlemsstat för att söka arbete där. Underrättelsen ska inte betraktas som det arbetskraftspolitiska utlåtande som enligt lagen om utkomstskydd vid arbetslöshet är bindande för den som betalar ut arbetslöshetsförmånen. I underrättelsen ska det åtminstone ingå

vilken dag arbetssökanden har rest och information om han eller hon har tillstånd att avvika från villkoret att en person efter att ha blivit arbetslös måste stå till arbetskraftsmyndigheternas förfogande i minst fyra veckor.

2. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft den 1 maj 2010, när grundförordningen och tillämpningsförordningen börjar tillämpas.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om tillämpning av Europeiska unionens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om institutionernas, myndigheternas och organens befogenheter och uppgifter samt om elektroniskt informationsutbyte vid tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *grundförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,
- 2) *tillämpningsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

3) *enhet som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster* sjukvårdsdistrikt samt hälsovårdscentraler, sjukhus eller någon annan verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården,

4) *vårdförmån* offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster, rehabilitering som ordnas eller ersätts av Folkpensionsanstalten och sjukvårdsersättningar enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

5) *särskilda icke avgiftsfinansierade kontanta förmåner* förmåner som anges för Finland i bilaga X till grundförordningen,

6) *elektronisk handling* strukturerad elektronisk handling enligt artikel 1.2 led d i tillämpningsförordningen.

Vad som i denna lag föreskrivs om en medlemsstat gäller också andra stater där grundförordningen eller tillämpningsförordningen tillämpas.

2 kap.

Befogenhetsbestämmelser

3 §

Behörig myndighet

I Finland är social- och hälsovårdsministeriet den behöriga myndighet som avses i artikel 1 led m i grundförordningen.

4 §

Behöriga institutioner i fråga om förmåner

I grundförordningens artikel 1 q led i och ii avsedda behöriga institutioner i Finland är enligt social trygghetsförmån

1) i fråga om sjukdomsförmåner, moderskapsförmåner och likvärdiga faderskapsförmåner

a) i ärenden som gäller vårdförmåner enheter som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster samt Folkpensionsanstalten till den del det är fråga om sjukvårdsersättningar enligt sjukförsäkringslagen, rehabilitering som ordnas eller ersätts av Folkpensionsanstalten och ersättning för kostnaderna för sjukdoms- och moderskapsförmåner som ges med stöd av grundförordningen samt den behöriga olycksfallsförsäkringsanstalten eller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund till den del det är fråga om sjukvårdsersättningar enligt lagen om olycksfallsförsäkring,

b) i ärenden som gäller kontantförmåner Folkpensionsanstalten,

2) i fråga om förmåner vid invaliditet

a) i ärenden som gäller sjukpension enligt folkpensionssystemet Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller invalidpensioner enligt arbetspensionssystemet den arbetspensionsanstalt som är behörig enligt arbetspensionslagarna,

3) i fråga om förmåner vid ålderdom

a) i ärenden som gäller ålderspensioner enligt folkpensionssystemet Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller ålderspensioner enligt arbetspensionssystemet den arbetspensionsanstalt som är behörig enligt arbetspensionslagarna,

4) i fråga om familjepensionsförmåner

a) i ärenden som gäller familjepensioner enligt folkpensionssystemet Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller familjepensioner enligt arbetspensionssystemet den arbetspensionsanstalt som är behörig enligt arbetspensionslagarna,

5) i fråga om förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar den behöriga

olycksfallsförsäkringsanstalten eller Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund,

6) i fråga om arbetslöshetsförmåner

a) i ärenden som gäller grundtrygghetssystemet inom arbetslöshetsförsäkringen Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller det inkomstrelaterade systemet inom arbetslöshetsförsäkringen den behöriga arbetslöshetskassan,

7) i fråga om förmåner vid förtidspensionering den arbetspensionsanstalt som är behörig enligt arbetspensionslagarna,

8) i fråga om familjeförmåner Folkpensionsanstalten,

9) i fråga om särskilda icke avgiftsfinansierade kontanta förmåner Folkpensionsanstalten.

5 §

Utsetta behöriga institutioner och organ i fråga om tillämplig lagstiftning

I grundförordningens artikel 1 q led iii avsedda behöriga institutioner i Finland som utses av den behöriga myndigheten är

1) Pensionsskyddscentralen när bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om tillämplig lagstiftning tillämpas i de fall som avses i 2 § 2 mom. 3 punkten i lagen om Pensionskyddscentralen (397/2006),

2) Folkpensionsanstalten när bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om tillämplig lagstiftning tillämpas i de fall som inte ingår i Pensionskyddscentralens befogenheter.

Pensionskyddscentralen och Folkpensionsanstalten är de organ enligt artikel 16 i grundförordningen som utses av den behöriga myndigheten vid överenskommelse om undantag från den tillämpliga lagstiftningen i de fall som avses i 1 mom. På begäran av den berörda personen eller dennes arbetsgivare ska en ansökan som gäller tillämplig lagstiftning överföras till social- och hälsovårdsministeriet som avgör frågan i egenskap av behörig myndighet.

6 §

Utsedda behöriga institutioner för vissa fall av sökande av arbete

I grundförordningens artikel 1 q led iii avsedda behöriga institutioner i Finland som utses av den behöriga myndigheter är arbets- och näringsbyråerna, när artikel 55.4 i tillämpningsförordningen och artikel 64.1 led a i grundförordningen tillämpas.

I Finland är arbets- och näringsbyråerna de arbetsförmedlingar som avses i grundförordningen och tillämpningsförordningen.

7 §

Institution på bosättningsorten och institution på vistelseorten

I grundförordningen avsedda artikel 1 led r institutioner på vistelseorten i Finland är enligt social trygghetsförmån

1) i fråga om sjukdomsförmåner, moderskapsförmåner och likvärdiga faderskapsförmåner

a) i ärenden som gäller vårdförmåner enheter som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhustjänster samt Folkpensionsanstalten till den det är fråga om sjukvårdsersättningar enligt sjukförsäkringslagen, rehabilitering som ordnas eller ersätts av Folkpensionsanstalten och ersättning för kostnaderna för sjukdoms- och moderskapsförmåner som ges med stöd av grundförordningen,

b) i ärenden som gäller kontantförmåner Folkpensionsanstalten,

2) i fråga om förmåner vid invaliditet

a) i ärenden som gäller sjukpension enligt folkpensionssystemet Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller invalidpensioner enligt arbetspensionssystemet Pensionskyddscentralen och den arbetspensionsanstaltsom är behörig enligt arbetspensionslagarna,

3) i fråga om förmåner vid ålderdom

a) i ärenden som gäller ålderspensioner enligt folkpensionssystemet Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller ålderspensioner enligt arbetspensionssystemet Pensionskydds-

centralen och den arbetspensionsanstalt som är behörig enligt arbetspensionslagarna,

4) i fråga om familjepensionsförmåner

a) i ärenden som gäller familjepensioner enligt folkpensionssystemet Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller familjepensioner enligt arbetspensionssystemet Pensionskyddscentralen och den arbetspensionsanstalt som är behörig enligt arbetspensionslagarna,

5) i fråga om förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund,

6) i fråga om arbetslöshetsförmåner

a) i ärenden som gäller grundtrygghetssystemet inom arbetslöshetsförsäkringen Folkpensionsanstalten,

b) i ärenden som gäller det inkomstrelaterade systemet inom arbetslöshetsförsäkringen den behöriga arbetslöshetskassan,

7) i fråga om familjeförmåner

Folkpensionsanstalten,

8) i fråga om särskilda icke avgiftsfinansierade kontanta förmåner

Folkpensionsanstalten.

8 §

Förbindelseorgan

Förbindelseorgan enligt artikel 1.2 led b i tillämpningsförordningen är i Finland

1) Folkpensionsanstalten i ärenden som gäller sjukdomsförmåner, moderskapsförmåner och likvärdiga faderskapsförmåner, förmåner enligt folkpensionssystemet, familjeförmåner och arbetslöshetsförmåner, i fall som enligt bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om tillämplig lagstiftning ingår i befogenheterna och i fråga om uppgifter som enligt bestämmelserna om återbetalning av förmåner i avdelning IV i tillämpningsförordningen tilldelats förbindelseorganet,

2) Pensionskyddscentralen i ärenden som gäller arbetspensionssystemet och i fall som enligt bestämmelserna i grundförordningen och tillämpningsförordningen om tillämplig lagstiftning ingår i befogenheterna,

3) Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund i ärenden som gäller förmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar och i fråga om uppgifter som enligt bestämmelserna om återbetalning av förmåner i avdelning IV i tillämpningsförförordningen tilldelats förbindelseorganet.

9 §

Kontaktinstitution vid behandling av pensionsansökningar

I Finland är Pensionsskyddscentralen den kontaktinstitution som avses i artikel 47 i tillämpningsförförordningen.

10 §

Indrivning

I Finland är Pensionsskyddscentralen den utsedda institution som avses i artikel 75.2 i tillämpningsförförordningen när det är fråga om att en institution i en annan medlemsstat har begärt indrivning av försäkringspremier.

Pensionsskyddscentralen svarar för att utbetalningar som i denna lag avsedda myndigheter och institutioner eller myndigheter som beviljar utkomststöd har gjort till för stort belopp drivs in från pensioner som beviljas av någon annan medlemsstat till den del utbetalningen är för stor.

3 kap.

Uppgifter och skyldigheter

11 §

Hur intyg och andra portabla handlingar ska utfärdas

Pensionsskyddscentralen ska utfärda följande intyg och handlingar:

1) intyg enligt artikel 19.2 i tillämpningsförförordningen om tillämplig lagstiftning i fall som ingår i dess befogenheter,

2) sammanfattning av pensionsbesluten enligt artikel 48.1 i tillämpningsförförordningen.

Folkpensionsanstalten ska utfärda följande intyg och handlingar:

1) intyg enligt artikel 19.2 i tillämpningsförförordningen om tillämplig lagstiftning, om det inte är Pensionsskyddscentralen som ska utfärda intyget,

2) intyg enligt artikel 55.1 i tillämpningsförförordningen om rätt till arbetslöshetsförmåner till den del det är fråga om grundtrygghetssystemet inom arbetslöshetsförsäkringen

3) intyg enligt artikel 54.1 i tillämpningsförförordningen om försäkrings- och arbetsperioder till den del det är fråga om grundtrygghetssystemet inom arbetslöshetsförsäkringen,

4) europeiska sjukvårdskortet och intyg som temporärt ersätter kortet,

5) registreringsintyg enligt artikel 24 i tillämpningsförförordningen för att få vårdförmåner,

6) intyg enligt artikel 29 i tillämpningsförförordningen om en tidigare gränsarbetares rätt att få vård i den medlemsstat där han eller hon senast arbetade.

Den behöriga arbetslöshetskassan ska utfärda följande intyg:

1) intyg enligt artikel 55.1 i tillämpningsförförordningen om rätt till arbetslöshetsförmåner i fråga om det inkomstrelaterade systemet inom arbetslöshetsförsäkringen,

2) intyg enligt artikel 54.1 i tillämpningsförförordningen om försäkrings- och arbetsperioder i fråga om det inkomstrelaterade systemet inom arbetslöshetsförsäkringen.

Den behöriga olycksfallsförsäkringsanstalten ska utfärda intyg enligt artikel 33 i tillämpningsförförordningen om rätt till vårdförmåner vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar.

Arbets- och näringsbyråerna ska utfärda följande intyg:

1) intyg enligt första stycket i artikel 55.4 i tillämpningsförförordningen om att den berörda personen har anmält sig som arbetssökande,

2) intyg enligt andra stycket i artikel 55.4 i tillämpningsförförordningen om faktorer som kan påverka rätten till förmåner,

3) intyg enligt tredje stycket i artikel 55.4 i tillämpningsförförordningen om uppföljningen av den arbetslösa personens situation, om personen fortfarande är registrerad hos ar-

betsförmedlingen och om personen följer de kontrollförfaranden som fastställts.

12 §

Uppgifter som behövs för att påföra avgifter

På begäran av Skatteförvaltningen ska Folkpensionsanstalten intyga huruvida den berörda personen är försäkrad i Finland enligt sjukförsäkringslagen eller, om Finland svarar för sjukvårdskostnaderna för personen, enligt grundförordningen.

13 §

Intyg om rätt att få vårdförmåner i Finland

På begäran av en enhet som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhus-tjänster eller den berörda personen ska Folkpensionsanstalten utreda personens rätt att få vård och på grundval av artikel 19.2 i tillämpningsförordningen utfärda ett intyg över rätten att få vårdförmåner i Finland. Folkpensionsanstalten kan också utfärda intyget på eget initiativ. Intyget är bindande för enheter som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhus-tjänster.

14 §

Tillstånd till vård i en annan medlemsstat

Folkpensionsanstalten beviljar åt en person det tillstånd till vård som är lämplig utanför medlemsstaten där personen är bosatt, som avses i artikel 26 i tillämpningsförordningen, på basen av ett av enhet som tillhandahåller offentlig hälso- och sjukvård och offentliga sjukhus-tjänster givet bindande utlåtande.

Ändring i det av Folkpensionsanstalten tagna beslutet om tillstånd som avses i 1 momentet kan sökas så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

4 kap.

Elektroniskt informationsutbyte och kontaktpunkt

15 §

Kontaktpunkt

I Finland finns den kontaktpunkt som avses i artikel 1.2 i tillämpningsförordningen vid Folkpensionsanstalten.

16 §

Hur kontaktpunkten ska anlitas

De myndigheter, institutioner och organ som denna lag gäller ska i sitt elektroniska informationsutbyte anlita kontaktpunkten enligt vad som bestäms i artikel 4 i tillämpningsförordningen.

17 §

Folkpensionsanstaltens uppgifter och ansvar som kontaktpunkt

För verksamheten som kontaktpunkt ska Folkpensionsanstalten ha nödvändig datateknisk kapacitet, se till att informationsutbytet håller tillräckligt hög nivå i fråga om informationssäkerhet och ha hand om kontaktpunktens informationssystem för de myndigheters, institutioners och organs räkning som avses i denna lag. Folkpensionsanstalten kan också tillhandahålla tjänster för informationssystemet för dessa myndigheter, institutioner och organ.

Folkpensionsanstalten ska svara för den allmänna verksamheten på kontaktpunkten, se till att verksamheten är lagenlig och dessutom svara för att uppgifterna i informationssystemet är användbara, integrerade och är oförändrade och att de skyddas, bevaras och i förekommande fall förstörs.

Folkpensionsanstalten ska se till att det vid kontaktpunkten finns nödvändiga reservsystem med tanke på störningar i verksamheten och verksamheten under exceptionella förhållanden.

Folkpensionsanstalten ska samla in logg-

uppgifter för kontroll av hur i uppgifterna i informationssystemet används.

Folkpensionsanstalten ska föra statistik över de elektroniska handlingar som kontaktpunkten behandlar och förmedlar för att fördela de kostnader som avses i 24 § i denna lag.

18 §

Den registeransvariges uppgifter och ansvar

Varje myndighet, institution och organ är registeransvarig för de av sina egna uppgifter som behandlas i informationssystemet vid kontaktpunkten och svarar för att samla in logguppgifter om de elektroniska handlingar som förmedlas till dem eller som de får tillgång till via kontaktpunkten för att det ska kunna kontrolleras hur uppgifterna används.

19 §

Rätt att använda kontaktpunktens informationssystemtjänst

Folkpensionsanstalten ska utan dröjsmål ge inkomna elektroniska handlingar vidare till de behöriga myndigheterna, institutionerna eller organen.

Myndigheterna, institutionerna och organen har rätt att ur informationssystemet få elektroniska handlingar som ingår i deras befogenheter och som är nödvändiga för att de ska kunna tillämpa grundförordningen och tillämpningsförordningen.

I egenskap av institution som driver kontaktpunkten har Folkpensionsanstalten rätt att öppna inkomna elektroniska handlingar, om det är nödvändigt för att ta reda på vem som är behörig institution eller behörigt förbindelseorgan eller för att tillhandahålla en tjänst som avses i 16 § 1 mom. Folkpensionsanstalten har också rätt att öppna en elektronisk handling, om den inte har behandlats eller det finns någon annan särskild orsak att öppna den.

Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och Pensionsskyddscentralen har rätt att öppna elektroniska handlingar som ingår i deras befogenheter, om det är nödvändigt för att ta reda på vem som är behörig olycksfalls-

försäkringsanstalt eller arbetspensionsanstalt.

20 §

Personers rätt att få information

Var och en har rätt att kontrollera vilka uppgifter och vilka elektroniska handlingar enligt denna lag som har lagrats i informationssystemet om honom eller henne. Bestämmelser om denna rätt finns i 26—28 § i personuppgiftslagen (523/1999).

21 §

Behandling och bevarande av personuppgifter

För verksamheten vid kontaktpunkten har Folkpensionsanstalten rätt att behandla uppgifter i informationssystemet i överensstämmelse med användningsändamålet för systemet.

I arkivlagen (831/1994) eller annan lagstiftning föreskrivs om bestämmande av förvaringstiden för handlingar.

22 §

Uppgifter ur befolkningsdatasystemet

För verksamheten vid kontaktpunkten har Folkpensionsanstalten rätt att trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i rätten till information få de uppgifter som avses i 13 § i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009) och tillägg, ändringar och korrigeringar till dem med undantag av de uppgifter som avses 11, 15 och 17—20 och punkten i nämnda paragrafs 1 mom. samt andra kontaktuppgifter enligt 22 punkten samt yrke. Dessutom har Folkpensionsanstalten rätt att få de uppgifter som avses i 17 § 1 mom. 1 och 3 punkten i den nämnda lagen och tillägg, ändringar och korrigeringar till dem.

Folkpensionsanstalten har rätt att få de uppgifter som avses i 1 mom. avgiftsfritt. Kostnaderna måste dock ersättas, om uppgifterna ska vara i ett bestämt format och detta orsakar den som ger ut uppgifterna väsentliga

merkostnader.

5 kap.

Administration av och fördelning av kostnaderna för det elektroniska informationsutbytet

23 §

Samarbetsgrupp

För utveckling, administration och kostnadsfördelning i fråga om det elektroniska informationsutbytet ska social- och hälsovårdsministeriet för tre år i sänder tillsätta en samarbetsgrupp med sex medlemmar. Social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen, Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och Arbetslöshetskassornas Samorganisation ska vara företrädare i samarbetsgruppen. Utöver medlemmarna kan social- och hälsovårdsministeriet förordna högst två experter på förslag av de aktörer som är företrädare i gruppen. Samarbetsgruppen ska ha tillräckligt stor sakkunskap i Europeiska unionens lagstiftning om social trygghet, den nationella lagstiftningen om social trygghet och informationssystem.

Samarbetsgruppen ska inom sig välja en ordförande. Den ska sammanträda minst två gånger om året och alltid när en företrädare aktör kräver det.

24 §

Samarbetsgruppens uppgifter

Samarbetsgruppen ska följa hur det elektroniska informationsutbytet fungerar, bedöma behovet av ändringar och utvecklingsåtgärder och senast inom september månad varje år enhälligt fastställa en årlig plan inklusive kostnadskalkyl för utvedelande av kontaktpunkten och genomförande av ändringarna.

Samarbetsgruppen ska årligen fastlägga de årliga utfallen och de totala faktiska kostna-

derna för det elektroniska informationsutbytet, den allmänna administrationen av kontaktpunkten och de anlitade tjänsterna.

Samarbetsgruppen ska årligen senast inom april månad lämna social- och hälsovårdsministeriet ett förslag till kostnadsandel för varje aktör enligt vad som föreskrivs i 25 § i denna lag.

25 §

Kostnadsfördelning

De gemensamma kostnaderna för användning och administration av kontaktpunkten ska årligen fördelas mellan de aktörer som har deltagit i informationsutbytet utifrån omfattningen på informationsutbytet och de anlitade tjänsterna. Kostnadsfördelningen ska då grunda sig på de totala faktiska kostnaderna och utfallen året innan.

Kostnaderna för utveckling, underhåll och ändringar ska fördelas mellan aktörerna utifrån hur mycket arbete de har orsakat. De gemensamma kostnaderna ska fördelas i relation till kostnaderna för användning och administration. Den berörda aktören ska stå för kostnaderna om en ändring bara gäller en aktör.

Kostnaderna för att bygga upp kontaktpunkten ska fördelas mellan aktörerna utifrån den arbetsmängd som respektive aktörers andel har orsakat. De gemensamma kostnaderna ska fördelas i relation till de beräknade kostnaderna för användning och administration.

På förslag av samarbetsgruppen ska social- och hälsovårdsministeriet fastställa de årliga utfall som avses i 24 § och kostnadsandelen för varje aktör utifrån dem.

26 §

Betalning av kostnadsandelar

Varje aktör ska årligen senast inom juni månad betala sin andel av kostnaderna till Folkpensionsanstalten efter att kostnadsandelarna har fastställts.

6 kap.

Administrativa bestämmelser

27 §

Ersättande och indrivning av kostnaderna för vårdförmåner

Folkpensionsanstalten ska av statliga medel i enlighet med artikel 35 i grundförordningen och artikel 62—69 i tillämpningsförordningen ersätta den institution i en annan medlemsstat som har gett ut vårdförmåner för kostnaderna för förmånerna. Ersättningarna ska ges ut enligt de förfaranden som anges i 15 kap. i sjukförsäkringslagen (1224/2004).

28 §

Missbruk av det europeiska sjukvårdskortet

Folkpensionsanstalten kan vidta åtgärder för att driva in de kostnader som staten har åsamkats för vård med stöd av det europeiska sjukvårdskortet av den som har använt sjuk-

vårdskortet, trots att han eller hon visste eller borde ha vetat att kortet inte får användas.

Folkpensionsanstalten kan låta bli att driva in kostnaderna helt eller delvis, om det anses vara skäligt eller om kostnaderna för användningen av kortet är små för staten. Dessutom kan Folkpensionsanstalten låta bli att driva in kostnaderna efter ett beslut om att driva in kostnaderna också när det inte längre är ändamålsenligt att fortsätta driva in kostnaderna med hänsyn till personens ekonomiska situation eller när det skulle medföra oskäligt stora kostnader i relation till fordringen att fortsätta driva in kostnaderna.

Ett lagakraftvunnet beslut om indrivning får verkställas på samma sätt som en lagkraftvunnen dom.

29 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.**Lag****om ändring av 2 § i lagen om Pensionsskyddscentralen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om Pensionsskyddscentralen (397/2006) 2 § 2 mom.
3 och 4 punkten som följer:

2 §*Pensionsskyddscentralens uppgifter*

Pensionsskyddscentralen har till uppgift att

3) på begäran av en arbetsgivare, arbetst-
gare, tjänsteman eller företagare avgöra om
finsk lagstiftning om social trygghet enligt
bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i
Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 883/2004 om samordning av de so-
ciala trygghetssystemen (*EU:s grundförord-
ning om social trygghet*) och förordning (EG)
nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser
till (*EU:s tillämpningsförordning om social
trygghet*) eller Finlands överenskommelser
om social trygghet ska tillämpas på en person
som arbetar utomlands och på begäran av en
part fatta ett överklagbart beslut i ärendet
utom när det är fråga om sådana undantag
som avses i artikel 16 i EU:s grundförord-
ning om social trygghet,

4) vara kontaktinstitution och ha andra
uppgifter som förbindelseorgan vid sådana
pensionsansökningar till utlandet som avses i
lagen om tillämpning av Europeiska unio-

nens lagstiftning om samordning av de socia-
la trygghetssystemen enligt vad som före-
skrivs i EU:s grundförordning om social
trygghet och EU:s tillämpningsförordning
om social trygghet och inneha motsvarande
uppgifter enligt överenskommelserna om so-
cial trygghet samt sköta i nämnda lag avsed-
da återindrivningsuppgifter i enlighet med
EU:s grundförordning om social trygghet och
EU:s tillämpningsförordning om social
trygghet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I de situationer då rådets förordning (EEG)
nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för
social trygghet när anställda, egenföretagare
eller deras familjemedlemmar flyttar inom
gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s
grundförordning om social trygghet skulle
tillämpas ska de bestämmelser som gällde
vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006) 129 § 2 mom.
och

ändras 2 § 7 och 8 punkten, 4 § 3 mom. 2 punkten och 4 mom., 5 § 1 mom. och det inledande stycket i 5 § 2 mom., samt 123 § 11 och 13 punkten, rubriken för 129 §, 150 § 2 mom. 3 punkten och 5 mom., 198 § 1 mom. 1 punkten, 206 § 1 punkten och 210 § 1 mom. 2 punkten,

av dem 4 § 3 mom. 2 punkten och 4 mom. sådana de lyder i lag 1097/2008 och 206 § 1 punkten sådan den lyder i lag 526/2009, som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

7) *EU:s grundförordning om social trygghet* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och *EU:s tillämpningsförordning om social trygghet* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

8) *EU- och EES-land* ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras

familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

4 §

Anställningsförhållande

Lagen gäller inte arbetstagare

2) på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

Om finsk lagstiftning tillämpas på en arbetstagare som avses i 3 mom. 3 punkten på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social

trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller om arbetstagaren omfattas av den finska lagstiftningen om social trygghet omedelbart innan arbetet i Finland börjar, tillämpas dock denna lag på arbetstagaren.

5 §

Arbete utomlands

Denna lag gäller arbetstagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

Denna lag gäller också andra arbetstagare som en finsk arbetsgivare sänder i arbete till ett land i vilket EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet inte tillämpas, förutsatt att

123 §

Utbetalningsordning för pension

Om pension ska betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.2 i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet,

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.1 och 72.3 i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet,

129 §

Sökande av ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

150 §

Försäkrande av arbetstagare som arbetar utomlands

En finsk arbetsgivare kan ordna pensionskydd enligt denna lag för en arbetstagare som sänds från Finland (*utstationerad arbetstagare*) för anställning

3) i ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet också när arbetstagarens anställningsförhållande till den utsändande finska arbetsgivaren kvarstår och arbetstagarens pensionsskydd till följd av förordningen eller överenskommelsen ska ordnas i arbetslandet.

Arbetsgivaren kan ordna pensionsskydd enligt 2 eller 3 mom. för den anställda, trots att pensionsskyddet för denne är obligatoriskt ordnad i ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

198 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställighet av lagstadgade uppgifter

Pensionsanstalterna, Pensionsskyddscentrallen och en besvärinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter

1) av en arbetsgivare, en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad

försäkring och av myndigheter och andra instanser på vilka offentlighetslagen tillämpas få de uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt försäkrings-, pensions- eller förmånsärende eller som annars är nödvändiga vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag eller i lagen om Pensionsskyddscentralen, i EU:s grundförordning om social trygghet eller EU:s tillämpningsförförordning om social trygghet eller i en överenskommelse om social trygghet,

206 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

210 §

Utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning

Pensionskyddscentralen och, med dess samtycke, pensionsanstalterna har utöver det som i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen bestäms om utlämnande av uppgifter genom en teknisk anslutning, rätt att öppna en teknisk anslutning

2) för en myndighet som sköter verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet till sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 206 § 1 mom. 1 punkten har rätt att få,

Denna lag träder i kraft den 20 .

I de situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om pension för företagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för företagare (1272/2006) 125 §
2 mom. och

ändras 2 § 1 mom. 12 och 13 punkten, 4 § 6 punkten, 6 § 1 mom., rubriken för 125 § och
152 § 1 mom. 1 punkten som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

12) *EU:s grundförordning* om social trygghet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

13) *EU- och EES-land* ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

4 §

Företagarverksamhet som faller utanför lagen

Denna lag gäller inte

6) företagare på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

6 §

Företagarverksamhet utomlands

Denna lag gäller också företagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna

om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

125 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammansättning

152 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionsskyddscentralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

Denna lag träder i kraft den 20 .

I de situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för

social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de

bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 126 § 2 mom.
och

ändras 2 § 1 mom. 9 och 10 punkten, 4 § 2 mom. 2 punkten, 5 § 2 mom. 1 och 2 punkten,
120 § 11 och 13 punkt och rubriken för 126 §,
av dem 5 § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i 1280/2007 som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

9) *EU:s grundförordning om social trygghet* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

10) *EU- och EES-land* ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

2) ett utländskt handelsfartyg i utrikesfart när på arbetstagaren tillämpas finsk lagstiftning med stöd av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

5 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

Denna lag gäller inte arbetstagare

1) på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas enligt bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

2) som arbetar på ett finländskt fartyg som är inskrivet i handelsfartygsförteckningen enligt lagen om förbättrande av konkurrenskraften för fartyg som används för sjötransport (1277/2007), om arbetstagaren inte är finsk medborgare eller fast bosatt i Finland och något annat inte följer av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

4 §

Arbetstagare som omfattas av lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas också på arbetstagare som utför sådant arbete som motsvarar i sjömanslagen avsett arbete på

120 §

Utbetalningsordning för pension

Om pension ska betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.2 i EU:s tillämpningsförfordning om social trygghet,

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.1 och 72.3 i EU:s tillämpningsförfordning om social trygghet,

126 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

Denna lag träder i kraft den 20 .

I situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
 upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)
 104 § 2 mom. och
 ändras 2 § 1 mom. 11 och 12 punkten, 7 § 7 punkten, 8 § 1 mom., 8 a § 1 mom., 8 b §
 5 punkten, 10 b § 1 mom. och rubriken 104 §,
 av dem 8 a § 1 mom., 8 b § 5 punkten och 10 b § 1 mom. sådana de lyder i lag 990/2008,
 som följer:

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

11) *EU:s grundförordning om social trygghet* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

12) *EU- och EES-land* ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

7 §

Lantbruksföretagarverksamhet som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte

7) lantbruksföretagare på vilken finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

8 §

Lantbruksföretagarverksamhet utomlands

Denna lag gäller också lantbruksföretagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

8 a §

Stipendiat

I denna lag avses med stipendiat en i Finland bosatt person som utan att stå i anställningsförhållande till den som beviljat stipendiet bedriver vetenskaplig forskning eller konstnärlig verksamhet i Finland med stöd av ett personligen beviljat stipendium från Finland. Detsamma gäller en person som på motsvarande sätt utan att stå i anställningsförhållande arbetar i en forskar- eller konstnärsgrupp som beviljats stipendium. Som en ovan avsedd stipendiat betraktas också en person som medan han eller hon står i anställningsförhållande eller bedriver företa-

garverksamhet får stipendium för forskning eller konstnärlig verksamhet som bedrivs separat från anställningsförhållandet eller företagaverksamheten. Bosättning i Finland krävs ändå inte av en stipendiat på vilken den finska lagstiftningen om social trygghet är tillämplig på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

8 b §

Stipendiatarbete som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte stipendiatarbete

5) om den finska lagstiftningen om social trygghet inte tillämpas på stipendiaten på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

10 b §

Giltighet för stipendiats försäkring och upphörande av den

En försäkring som avses i 10 a § 3 mom. fortsätter att gälla oberoende av stipendiats bosättning och arbete i ett annat land än ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket Finland har en överenskommelse om social trygghet, om den finska lagstiftningen om

social trygghet fortfarande tillämpas på stipendiaten med stöd av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993). Försäkringen fortsätter också att gälla trots stipendiats bosättning och arbete i ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket Finland har en överenskommelse om social trygghet, om den finska lagstiftningen om social trygghet tillämpas på stipendiaten med stöd av bestämmelserna i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

104 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

Denna lag träder i kraft den 20 .

I situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

7.

Lag**om ändring av folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i folkpensionslagen av den 11 maj 2007 (568/2007) 77 § 3 mom.,
ändras 7 § och
fogas till 112 § ett nytt 1 mom., varvid det nuvarande 1 mom. blir 2 mom., som följer:

7 §

Förordningen om social trygghet och grundförordningen

Vid fastställandet av en förmån enligt denna lag beaktas vid behov vad som föreskrivs i följande förordningar:

1) rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (*förordningen om social trygghet*),

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (*grundförordningen*).

112 §

Tillämpningsbestämmelse

När det i denna lag hänvisas till förordningen om social trygghet, ska hänvisningen anses avse också grundförordningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I de situationer då förordningen om social trygghet enligt artikel 87 och 90 i grundförordningen skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid ikraftträdande av denna lag tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

8.

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 18 kap. 6 § samt 8 § 1 mom. 5 punkten och rubriken för 21 kap. 3 §, av den 18 kap. 6 § sådan den lyder i lag 1113/2005 och 1264/2006 och 8 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1203/2007 samt fogas till 21 kap. 3 § ett nytt 2 mom. som följer:

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

6 §

Betalningsskyldigheten för pensionstagare som är bosatta utomlands

En pensionstagare som bor utomlands och som omfattas av Finlands ansvar för ersättande av sjukvårdskostnaderna med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, nedan *förordningen om social trygghet*, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan *grundförordningen*, ska betala sjukförsäkringens sjukvårdspremie också efter det att han eller hon inte längre är försäkrad i Finland enligt denna lag.

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som ska betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utom-

lands, för vilkas ersättande Finland svarar enligt internationella fördrag, förordningen om social trygghet eller grundförordningen, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats någon annanstans än i Finland har fått i Finland, när vården har getts med stöd av förordningen om social trygghet, grundförordningen eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått, samt kostnader vilkas ersättande man avstått från genom avtal stater emellan.

21 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

3 §

Tillämpningsbestämmelse

När det i denna lag hänvisas till förordningen om social trygghet ska hänvisningen också anses avse en hänvisning till grundförordningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

9.**Lag****om ändring av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen av den 30 december 1993 om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993) en ny 19 § som följer:

—————
19 §

Tillämpningsbestämmelse

När det i denna lag hänvisas till rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, ska hänvisningen också anses avse en hänvisning till Europa-

parlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

—————

10.

Lag**om ändring av lagen utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 8 § 6 mom., 5 kap. 9 och 11 § samt 6 kap. 7 §, sådana de lyder, 1 kap. 8 § 6 mom. samt 5 kap. 9 och 11 § i lag 636/2004 och 6 kap. 7 § i lag 1188/2009, samt *fogas* till 1 kap. 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 636/2004 och i lag 1330/2004, ett nytt 7 mom., varvid det nuvarande 7 mom. blir 8 mom., som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

8 §

Tillämpningsområde

Arbetslösa har rätt till förmåner enligt denna lag om de bor i Finland och uppfyller villkoren för förmånen i enlighet med denna lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, nedan *förordningen om social trygghet*, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan *grundförordningen*, eller den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 105—106/1993). En arbetstagare som enligt artikel 64 i grundförordningen har begett sig till en annan stat för att söka arbete där har rätt att under den tid han eller hon söker arbete i den andra staten få arbetslöshetsdagpenning i högst tre månader.

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

9 §

Försäkrings- och arbetsperioder i andra stater

Ska enligt bestämmelser i en överenskommelse om social trygghet som Finland ingått, förordningen om social trygghet eller i grundförordningen försäkrings- eller arbetsperioder som har fullgjorts i en annan stat inräknas i arbetsvillkoret, är en förutsättning för att de ska beaktas att personen i fråga omedelbart innan han eller hon blev arbetslös har arbetat minst fyra veckor i Finland som löntagare eller minst fyra månader som företagare.

11 §

Arbetsvillkoret i vissa situationer

Till den som har fått arbetslöshetsdagpenning enligt denna lag i enlighet med förordningen om social trygghet eller grundförord-

ningen för den tid under vilken han eller hon har sökt arbete i en annan medlemsstat och som inte hon återvänt som arbetssökande till Finland inom tre månader från det att han eller hon lämnade landet ska arbetslöshetsdagpenning börja betalas på nytt först när han eller hon i fyra veckor har varit i arbete eller i utbildning enligt 2 kap. 16 §.

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

7 §

Dagpenningens periodens maximitid

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas för högst 500 arbetslöshetsdagar. I maximitiden inräknas också sådana arbetslöshetsdagar för vilka en person har fått en arbetslöshetsförmån i en sådan stat som tillämpar förordningen om social trygghet eller grundförordningen eller med vilken Finland har ingått en överenskommelse om utkomstskydd för arbetslösa. När maximiti-

den enligt 1 mom. beräknas ska det belopp som har betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning beaktas omvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningensdagar.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

4 a §

Underrättelse om sökande av arbete i en annan stat

Arbets- och näringsbyrån ska underrätta Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan att en arbetssökande enligt artikel 64 i grundförordningen har begett sig till en annan stat för att söka arbete där.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 mars 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

2.

Lag**om ändring av 2 § i lagen om Pensionsskyddscentralen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om Pensionsskyddscentralen (397/2006) 2 § 2 mom.
3 och 4 punkten som följer:

Gällande lydelse

2 §

Pensionsskyddscentralens uppgifter

Pensionsskyddscentralen har dessutom till
uppgift att

3) på ansökan av en arbetsgivare, arbets-
tagare, tjänsteman eller företagare avgöra
om den finska lagstiftningen om social
trygghet enligt bestämmelserna om tillämp-
lig lagstiftning i rådets förordning (EEG) nr
1408/71 om tillämpningen av systemen för
social trygghet när anställda, egenföretagare
eller deras familjemedlemmar flyttar inom
gemenskapen (EG-förordningen om social
trygghet) eller i överenskommelser om so-
cial trygghet som Finland ingått skall till-
lämpas på en person som arbetar utom-
lands, och på en parts begäran ge ett över-
klagbart beslut i ärendet,

4) sköta uppgifter som gäller pensionsan-
sökningar som skall sändas utomlands så
som föreskrivs i EG-förordningen om social
trygghet och överenskommelserna om soci-

Föreslagen lydelse

2 §

Pensionsskyddscentralens uppgifter

Pensionsskyddscentralen har till uppgift
att

3) på begäran av en arbetsgivare, arbets-
tagare, tjänsteman eller företagare avgöra
om finsk lagstiftning om social trygghet en-
ligt bestämmelserna om *tillämplig lagstift-
ning i Europaparlamentets och rådets för-
ordning (EG) nr 883/2004 om samordning
av de sociala trygghetssystemen (EU:s
grundförordning om social trygghet)* och
förordning (EG) nr 987/2009 om tillämp-
ningsbestämmelser till *(EU:s tillämpnings-
förordning om social trygghet)* eller Fin-
lands överenskommelser om social trygghet
ska tillämpas på en person som arbetar ut-
omlands och på begäran av en part fatta ett
överklagbart beslut i ärendet utom när det
är fråga om sådana undantag som avses i
artikel 16 i EU:s grundförordning om soci-
al trygghet,

4) vara kontaktinstitution och ha andra
uppgifter som förbindelseorgan vid sådana
pensionsansökningar till utlandet som avses
i lagen om tillämpning av Europeiska unio-

Gällande lydelse

al trygghet samt sköta övriga uppgifter som följer av dessa rättsakter i den utsträckning som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer,

Föreslagen lydelse

nens lagstiftning om samordning av de sociala trygghetssystemen enligt vad som föreskrivs i EU:s grundförordning om social trygghet och EU:s tillämpningsförordning om social trygghet och inneha motsvarande uppdrag enligt överenskommelserna om social trygghet samt sköta i nämnda lag avsedda återindrivningsuppdrag i enlighet med EU:s grundförordning om social trygghet och EU:s tillämpningsförordning om social trygghet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I de situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

3.

Lag**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006) 129 § 2 mom.
och

ändras 2 § 7 och 8 punkten, 4 § 3 mom. 2 punkten och 4 mom., 5 § 1 mom. och det inledande stycket i 5 § 2 mom., samt 123 § 11 och 13 punkten, rubriken för 129 §, 150 § 2 mom. 3 punkten och 5 mom., 198 § 1 mom. 1 punkten, 206 § 1 punkten och 210 § 1 mom. 2 punkten, av dem 4 § 3 mom. 2 punkten och 4 mom. sådana de lyder i lag 1097/2008 och 206 § 1 punkten sådan den lyder i lag 526/2009, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

7) EG:s förordning om social trygghet rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen,

8) EU- och EES-land länder i vilka EG:s förordning om social trygghet tillämpas,

4 §

Anställningsförhållande

Lagen gäller inte arbetstagare

2) på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämp-

Föreslagen lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

7) EU:s grundförordning om social trygghet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen och EU:s tillämpningsförordning om social trygghet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,

8) EU- och EES-land ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

4 §

Anställningsförhållande

Lagen gäller inte arbetstagare

2) på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämp-

Gällande lydelse

lig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

Om finsk lagstiftning tillämpas på en arbetstagare som avses i 3 mom. 3 punkten på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller om arbetstagaren omfattas av den finska lagstiftningen om social trygghet omedelbart innan arbetet i Finland börjar, tillämpas dock denna lag på arbetstagaren.

5 §

Arbete utomlands

Denna lag gäller arbetstagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

Denna lag gäller också andra arbetstagare som en finsk arbetsgivare sänder i arbete till ett land i vilket EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet inte tillämpas, förutsatt att

123 §

Utbetalningsordning för pension

Om pension skall betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land och till Schweiz enligt artikel 111.1 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpningen av

Föreslagen lydelse

lig lagstiftning i *EU:s grundförordning* om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

Om finsk lagstiftning tillämpas på en arbetstagare som avses i 3 mom. 3 punkten på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i *EU:s grundförordning* om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller om arbetstagaren omfattas av den finska lagstiftningen om social trygghet omedelbart innan arbetet i Finland börjar, tillämpas dock denna lag på arbetstagaren.

5 §

Arbete utomlands

Denna lag gäller arbetstagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i *EU:s grundförordning* om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

Denna lag gäller också andra arbetstagare som en finsk arbetsgivare sänder i arbete till ett land i vilket *EU:s grundförordning* om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet inte tillämpas, förutsatt att

123 §

Utbetalningsordning för pension

Om pension ska betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.2 i *EU:s tillämpningsförordning* om social trygghet,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

EG:s förordning om social trygghet,

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU- eller EES-land och till Schweiz enligt artikel 111.2 och 111.3 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpningen av EG:s förordning om social trygghet,

129 §

Sökande av ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten

En part som har varit försäkrad i två eller flera EU-länder och som är missnöjd med en pensionsanstalts beslut enligt denna lag, får söka ändring i beslutet efter att ha fått det sammanfattande meddelande med alla EU-länders beslut som avses i artikel 48 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpningen av EG:s förordning om social trygghet. Ändring i en pensionsanstalts beslut om förutsättningarna för erhållande av invalidpension söks dock enligt vad som föreskrivs i denna lag.

150 §

Försäkrande av arbetstagare som arbetar utomlands

En finsk arbetsgivare kan ordna pensionskydd enligt denna lag för en arbetstagare som sänds från Finland (utstationerad arbetstagare) för anställning

3) i ett land som tillämpar EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet också när arbetstagarens anställningsförhållande med den utsändande finska arbetsgivaren kvarstår och arbetstagarens pensionsskydd till följd av förordningen eller överenskommelsen skall ordnas i arbetslandet.

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.1 och 72.3 i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet,

129 §

Sökande av ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

(upphävs)

150 §

Försäkrande av arbetstagare som arbetar utomlands

En finsk arbetsgivare kan ordna pensionskydd enligt denna lag för en arbetstagare som sänds från Finland (*utstationerad arbetstagare*) för anställning

3) i ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet också när arbetstagarens anställningsförhållande till den utsändande finska arbetsgivaren kvarstår och arbetstagarens pensionsskydd till följd av förordningen eller överenskommelsen ska ordnas i arbetslandet.

Arbetsgivaren kan ordna pensionsskydd enligt 2 eller 3 mom. för den anställda, trots att pensionsskyddet för denne är obligatoriskt ordnad i ett land som tillämpar EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

Arbetsgivaren kan ordna pensionsskydd enligt 2 eller 3 mom. för den anställda, trots att pensionsskyddet för denne är obligatoriskt ordnad i ett land som tillämpar *EU:s grundförordning* om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

198 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställighet av lagstadgade uppgifter

Pensionsanstalterna, Pensionsskyddscentralen och en besvärsinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter

1) av en arbetsgivare, en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring och av myndigheter och andra instanser på vilka offentlighetslagen tillämpas få de uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt försäkrings-, pensions- eller förmånsärende eller som annars är nödvändiga vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag eller i lagen om Pensionskyddscentralen, i EG:s förordning om social trygghet eller dess tillämpningsförordning eller i en överenskommelse om social trygghet,

198 §

Rätt att få uppgifter för avgörande av ärenden och för verkställighet av lagstadgade uppgifter

Pensionsanstalterna, Pensionskyddscentralen och en besvärsinstans enligt denna lag har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter

1) av en arbetsgivare, en försäkrings- och pensionsanstalt som verkställer lagstadgad försäkring och av myndigheter och andra instanser på vilka offentlighetslagen tillämpas få de uppgifter som är nödvändiga för avgörandet av ett anhängigt försäkrings-, pensions- eller förmånsärende eller som annars är nödvändiga vid verkställigheten av uppgifter som föreskrivs i denna lag eller i lagen om Pensionskyddscentralen, i *EU:s grundförordning* om social trygghet eller *EU:s tillämpningsförordning* om social trygghet eller i en överenskommelse om social trygghet,

206 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionskyddscentralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ

206 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionskyddscentralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ

Gällande lydelse

får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter enligt EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

210 §

Utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning

Pensionsskyddscentralen och, med dess samtycke, pensionsanstalterna har utöver det som i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen bestäms om utlämnande av uppgifter genom en teknisk anslutning, rätt att öppna en teknisk anslutning

2) för en myndighet som sköter verkställigheten av uppgifter enligt EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet till sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 206 § 1 mom. 1 punkten har rätt att få,

Föreslagen lydelse

får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga för verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

210 §

Utlämnande av uppgifter med hjälp av teknisk anslutning

Pensionsskyddscentralen och, med dess samtycke, pensionsanstalterna har utöver det som i 29 § 3 mom. i offentlighetslagen bestäms om utlämnande av uppgifter genom en teknisk anslutning, rätt att öppna en teknisk anslutning

2) för en myndighet som sköter verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet till sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 206 § 1 mom. 1 punkten har rätt att få,

Denna lag träder i kraft den 20 .
I de situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av lagen om pension för företagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för företagare (1272/2006) 125 § 2 mom. och
ändras 2 § 1 mom. 12 och 13 punkten, 4 § 6 punkten, 6 § 1 mom., rubriken för 125 § och 152 § 1 mom. 1 punkten som följer:

Gällande lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

12) EG:s förordning om social trygghet rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

13) EU- och EES-land länder i vilka EG:s förordning om social trygghet tillämpas,

4 §

Företagarverksamhet som faller utanför lagen

Denna lag gäller inte

6) företagare på vilken finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

Föreslagen lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

12) *EU:s grundförordning om social trygghet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,*

13) *EU- och EES-land ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,*

4 §

Företagarverksamhet som faller utanför lagen

Denna lag gäller inte

6) företagare på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i *EU:s grundförordning* om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Företagarverksamhet utomlands

Denna lag gäller också företagare som arbetar utomlands och på vilka finska lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

125 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten

En part som har varit försäkrad i två eller flera EU-länder och som är missnöjd med en pensionsanstalts beslut enligt denna lag, får söka ändring i beslutet efter att ha fått det sammanfattande meddelande med alla EU-länders beslut som avses i artikel 48 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpningen av EG:s förordning om social trygghet. Ändring i en pensionsanstalts beslut om förutsättningarna för erhållande av invalidpension söks dock enligt vad som föreskrivs i denna lag.

152 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionsmyndighetscentralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga

6 §

Företagarverksamhet utomlands

Denna lag gäller också företagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

125 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

(upphävs)

152 §

Utlämnande av uppgifter till myndigheter och registeransvariga som bedriver kreditupplysningsverksamhet

Utöver det som bestäms i offentlighetslagen har pensionsanstalterna och Pensionsmyndighetscentralen rätt att, utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter, lämna ut uppgifter som grundar sig på verkställigheten av denna lag enligt följande:

1) till vederbörande myndighet och organ får lämnas ut uppgifter som är nödvändiga

Gällande lydelse

för verkställigheten av uppgifter enligt EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

Föreslagen lydelse

för verkställigheten av uppgifter enligt EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

Denna lag träder i kraft den 20 .

I de situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

5.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 126 § 2 mom.
 och
ändras 2 § 1 mom. 9 och 10 punkten, 4 § 2 mom. 2 punkten, 5 § 2 mom. 1 och 2 punkten,
 120 § 11 och 13 punkten och rubriken för 126 §,
 av dem 5 § 2 mom. 2 punkten sådan den lyder i 1280/2007 som följer:

Gällande lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

9) EG:s förordning om social trygghet rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

4 §

Arbetstagare som omfattas av lagens tillämpningsområde

2) ett utländskt handelsfartyg i utrikesfart när på arbetstagaren tillämpas finsk lagstiftning med stöd av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om

Föreslagen lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

9) *EU:s grundförordning om social trygghet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,*
 10) *EU- och EES-land ett land som tillämpar EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,*

4 §

Arbetstagare som omfattas av lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas också på arbetstagare som utför sådant arbete som motsvarar i sjömanslagen avsett arbete på

2) ett utländskt handelsfartyg i utrikesfart när på arbetstagaren tillämpas finsk lagstiftning med stöd av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i *EU:s grundförord-*

social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

ning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

5 §

5 §

*Begränsningar av tillämpningsområdet**Begränsningar av tillämpningsområdet*

Denna lag gäller inte arbetstagare

Denna lag gäller inte arbetstagare

1) på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas enligt bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

1) på vilka finsk lagstiftning inte tillämpas enligt bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

2) som arbetar på ett finländskt fartyg som är inskrivet i handelsfartygsförteckningen enligt lagen om förbättrande av konkurrenskraften för fartyg som används för sjötransport (1277/2007), om arbetstagaren inte är finsk medborgare eller fast bosatt i Finland och något annat inte följer av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, eller

2) som arbetar på ett finländskt fartyg som är inskrivet i handelsfartygsförteckningen enligt lagen om förbättrande av konkurrenskraften för fartyg som används för sjötransport (1277/2007), om arbetstagaren inte är finsk medborgare eller fast bosatt i Finland och något annat inte följer av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet,

120 §

120 §

*Utbetalningsordning för pension**Utbetalningsordning för pension*

Om pension skall betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

Om pension ska betalas till någon annan än pensionstagaren själv på basis av denna eller någon annan lag, och två eller flera myndigheter, kommuner, anstalter eller organ eller andra instanser har rätt till den, betalas pensionen i följande ordning:

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land och till Schweiz enligt artikel 111.1 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpningen av EG:s förordning om social trygghet,

11) en betalning utan grund till en anstalt i ett EU- eller EES-land enligt artikel 72.2 i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet,

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU- eller

13) en betalning utan grund av annan förmån än pension till en anstalt i ett EU-

Gällande lydelse

EES-land och till Schweiz enligt artikel 111.2 och 111.3 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpningen av EG:s förordning om social trygghet,

Föreslagen lydelse

eller EES-land enligt artikel 72.1 och 72.3 i EU:s tillämpningsförordning om social trygghet,

126 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning **och i det sammanfattande meddelandet om EU-beslut**

Den som har varit försäkrad i två eller flera EU-länder och som är missnöjd med ett beslut som pensionskassan meddelat enligt denna lag, får söka ändring i beslutet efter att ha fått det sammanfattande meddelande med alla EU-länders beslut som avses i artikel 48 i rådets förordning om tillämpning av EG:s förordning om social trygghet. I ett beslut som pensionskassan meddelat om förutsättningarna för att få invalidpension får dock ändring sökas så som föreskrivs i denna lag.

126 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

(upphävs)

Denna lag träder i kraft den 20 .
I situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

6.

Lag**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 104 § 2 mom. och
ändras 2 § 1 mom. 11 och 12 punkten, 7 § 7 punkten, 8 § 1 mom., 8 a § 1 mom., 8 b § 5 punkten, 10 b § 1 mom. och rubriken 104 §,
 av dem 8 a § 1 mom., 8 b § 5 punkten och 10 b § 1 mom. sådana de lyder i lag 990/2008, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

11) *EG:s förordning* om social trygghet rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,

12) *EU- och EES-land* länder i vilka EG:s förordning om social trygghet tillämpas,

7 §

Lantbruksföretagarverksamhet som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte

7) lantbruksföretagare på vilken finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

Föreslagen lydelse

2 §

Centrala definitioner

I denna lag avses med

11) *EU:s grundförordning om social trygghet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen,*

12) **EU- och EES-land** ett land som tillämpar *EU:s grundförordning om social trygghet eller rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen,*

7 §

Lantbruksföretagarverksamhet som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte

7) lantbruksföretagare på vilken finsk lagstiftning inte tillämpas på grund av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i *EU:s grundförordning om social trygghet* eller en överenskommelse om social trygghet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

8 §

*Lantbruksföretagarverksamhet utomlands**Lantbruksföretagarverksamhet utomlands*

Denna lag gäller också lantbruksföretagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

Denna lag gäller också lantbruksföretagare som arbetar utomlands och på vilka finsk lagstiftning tillämpas på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet, om villkoren för att omfattas av denna lags tillämpningsområde i övrigt är uppfyllda.

8 a §

8 a §

*Stipendiat**Stipendiat*

I denna lag avses med stipendiat en i Finland bosatt person som utan att stå i anställningsförhållande till den som beviljat stipendiet bedriver vetenskaplig forskning eller konstnärlig verksamhet i Finland med stöd av ett personligen beviljat stipendium från Finland. Detsamma gäller en person som på motsvarande sätt utan att stå i anställningsförhållande arbetar i en forskar- eller konstnärsgrupp som beviljats stipendium. Som en ovan avsedd stipendiat betraktas också en person som medan han eller hon står i anställningsförhållande eller bedriver företagareverksamhet får stipendium för forskning eller konstnärlig verksamhet som bedrivs separat från anställningsförhållandet eller företagareverksamheten. Bosättning i Finland krävs ändå inte av en stipendiat på vilken den finska lagstiftningen om social trygghet är tillämplig på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

I denna lag avses med stipendiat en i Finland bosatt person som utan att stå i anställningsförhållande till den som beviljat stipendiet bedriver vetenskaplig forskning eller konstnärlig verksamhet i Finland med stöd av ett personligen beviljat stipendium från Finland. Detsamma gäller en person som på motsvarande sätt utan att stå i anställningsförhållande arbetar i en forskar- eller konstnärsgrupp som beviljats stipendium. Som en ovan avsedd stipendiat betraktas också en person som medan han eller hon står i anställningsförhållande eller bedriver företagareverksamhet får stipendium för forskning eller konstnärlig verksamhet som bedrivs separat från anställningsförhållandet eller företagareverksamheten. Bosättning i Finland krävs ändå inte av en stipendiat på vilken den finska lagstiftningen om social trygghet är tillämplig på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

8 b §

Stipendiatarbete som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte stipendiatarbete

5) om den finska lagstiftningen om social trygghet inte tillämpas på stipendiaten på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

10 b §

Giltighet för stipendiatus försäkring och upphörande av den

En försäkring som avses i 10 a § 3 mom. fortsätter att gälla oberoende av stipendiatus bosättning och arbete i ett annat land än ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket Finland har en överenskommelse om social trygghet, om den finska lagstiftningen om social trygghet fortfarande tillämpas på stipendiaten med stöd av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993). Försäkringen fortsätter också att gälla trots stipendiatus bosättning och arbete i ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket Finland har en överenskommelse om social trygghet, om den finska lagstiftningen om social trygghet tillämpas på stipendiaten med stöd av bestämmelserna i EG:s förordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

Om det arbete som beaktats i en försäkring som fastställts för en stipendiat avbryts för minst fyra månader på grund av stipendiatus sjukdom, rehabilitering, barnafödelse eller vård av ett barn under tre år, värnplikt, civiltjänstgöring eller av någon annan orsak som kan jämföras med dessa och stipendiaten också har underrättat den som beviljat stipendiet om att arbetet avbryts, kan försäkringen på stipendiatus ansökan avbrytas från ingången av kalendermånaden efter den då det stipendiefinansierade arbetet har avbrutits. När stipendiaten efter avbrottet

8 b §

Stipendiatarbete som faller utanför lagens tillämpningsområde

Denna lag gäller inte stipendiatarbete

5) om den finska lagstiftningen om social trygghet inte tillämpas på stipendiaten på basis av bestämmelserna om tillämplig lagstiftning i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

10 b §

Giltighet för stipendiatus försäkring och upphörande av den

En försäkring som avses i 10 a § 3 mom. fortsätter att gälla oberoende av stipendiatus bosättning och arbete i ett annat land än ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket Finland har en överenskommelse om social trygghet, om den finska lagstiftningen om social trygghet fortfarande tillämpas på stipendiaten med stöd av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993). Försäkringen fortsätter också att gälla trots stipendiatus bosättning och arbete i ett EU- eller EES-land eller ett land med vilket Finland har en överenskommelse om social trygghet, om den finska lagstiftningen om social trygghet tillämpas på stipendiaten med stöd av bestämmelserna i EU:s grundförordning om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

återupptar arbetet, fortsätter försäkringen på stipendiatsansökan att gälla för den återstående, minst fyra månader långa arbetsperioden enligt det ursprungliga försäkringsbeslutet.

Försäkringen upphör att gälla tidigare än den slutdag som avses i 10 a § 3 mom., om det på grundval av stipendiatsansökan eller andra uppgifter framgår att stipendiaten har avslutat det arbete som avses i 10 a § eller om stipendiaten annars inte längre är skyldig att ordna med försäkring. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan efter att ha fått uppgifterna ändra det beslut som fattats med stöd av 10 a § 3 mom. så att försäkringen retroaktivt upphör den dag då förutsättningar för försäkring inte längre finns.

104 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning och i det sammanfattande meddelandet om EU-besluten

104 §

Att söka ändring i den sista pensionsanstaltens beslutssammanställning

Denna lag träder i kraft den 20 .

I situationer då rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen enligt artikel 87 och 90 i EU:s grundförordning om social trygghet skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid denna lags ikraftträdande tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

7.

Lag**om ändring av folkpensionslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i folkpensionslagen av den 11 maj 2007 (568/2007) 77 § 3 mom.,
 ändras 7 § och
 fogas till 112 § ett nytt 1 mom., varvid det nuvarande 1 mom. blir 2 mom., som följer:

Gällande lydelse

7 §

Förordningen om social trygghet

Vid fastställandet av en förmån enligt denna lag beaktas vid behov vad som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (*förordningen om social trygghet*).

77 §

Rätt att söka ändring

En part på vilken förordningen om social trygghet är tillämplig och som är missnöjd med ett beslut som Folkpensionsanstalten har gett med stöd av denna lag, får söka ändring i beslutet efter att ha fått det sammanfattande meddelande med alla EU-länders pensionsbeslut som avses i artikel 48 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 gällande tillämpning av EG:s förordning om social trygghet. I ett beslut av Folkpensionsanstalten som gäller förutsättningarna

Föreslagen lydelse

7 §

Förordningen om social trygghet och grundförordningen

Vid fastställandet av en förmån enligt denna lag beaktas vid behov vad som föreskrivs i följande förordningar:

1) rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (*förordningen om social trygghet*),

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (*grundförordningen*).

77 §

*Rätt att söka ändring**(upphävs)*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för erhållande av sjukpension får ändring dock sökas så som bestäms i denna lag.

112 §

Tillämpningsbestämmelse

När det i denna lag hänvisas till förordningen om social trygghet, ska hänvisningen anses avse också grundförordningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

I situationer då förordningen om social trygghet enligt artikel 87 och 90 i grundförordningen skulle tillämpas på de berörda personerna ska de bestämmelser som gällde vid ikraftträdande av denna lag tillämpas.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

8.

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 18 kap. 6 § samt 8 § 1 mom. 5 punkten och rubriken för 21 kap. 3 §, av dem 18 kap. 6 § sådan den lyder i lag 1113/2005 och 1264/2006 och 8 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 1203/2007 samt *fogas* till 21 kap. 3 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

6 §

Betalningsskyldigheten för pensionstagare som är bosatta utomlands

En pensionstagare som bor utomlands och som omfattas av Finlands ansvar för ersättande av sjukvårdskostnaderna med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, nedan förordningen om social trygghet, skall betala sjukförsäkringens sjukvårdspremie också efter det att han eller hon inte längre är försäkrad i Finland enligt denna lag.

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utomlands, för vilkas ersättande Finland svarar

Föreslagen lydelse

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

6 §

Betalningsskyldigheten för pensionstagare som är bosatta utomlands

En pensionstagare som bor utomlands och som omfattas av Finlands ansvar för ersättande av sjukvårdskostnaderna med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, nedan *förordningen om social trygghet*, eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan *grundförordningen*, ska betala sjukförsäkringens sjukvårdspremie också efter det att han eller hon inte längre är försäkrad i Finland enligt denna lag.

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som ska betalas ur sjukförsäkringsfonden är

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utomlands, för vilkas ersättande Finland svarar

Gällande lydelse

enligt internationella fördrag eller förordningen om social trygghet, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats någon annanstans än i Finland har fått i Finland, när vården har getts med stöd av förordningen om social trygghet eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått, samt kostnader vilkas ersättande man avstått från genom avtal stater emellan.

21 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

3 §

Bestämmelse om tillämpningsområdet

Föreslagen lydelse

enligt internationella fördrag, förordningen om social trygghet *eller grundförordningen*, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats någon annanstans än i Finland har fått i Finland, när vården har getts med stöd av förordningen om social trygghet, grundförordningen eller en överenskommelse om social trygghet eller sjukvård som Finland ingått, samt kostnader vilkas ersättande man avstått från genom avtal stater emellan.

21 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

3 §

Tillämpningsbestämmelse

När det i denna lag hänvisas till förordningen om social trygghet ska hänvisningen också anses avse en hänvisning till grundförordningen, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

10.

Lag**om ändring av lagen utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 8 § 6 mom., 5 kap. 9 och 11 § samt 6 kap. 7 §, sådana de lyder, 1 kap. 8 § 6 mom. samt 5 kap. 9 och 11 § i lag 636/2004 och 6 kap. 7 § i lag 1188/2009, samt *fogas* till 1 kap. 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 636/2004 och i lag 1330/2004, ett nytt 7 mom., varvid det nuvarande 7 mom. blir 8 mom., som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

8 §

Tillämpningsområde

Arbetslösa har rätt till förmåner enligt denna lag om de bor i Finland och uppfyller villkoren för förmånen i enlighet med denna lag, om inte annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, nedan förordningen om social trygghet, eller den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 105–106/1993).

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna bestämmelser

8 §

Tillämpningsområde

Arbetslösa har rätt till förmåner enligt denna lag om de bor i Finland och uppfyller villkoren för förmånen i enlighet med denna lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, *nedan förordningen om social trygghet, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, nedan grundförordningen, eller den nordiska konventionen om social trygghet (FördrS 135–136/2004). En arbetstagare som enligt artikel 64 i grundförordningen har begett sig till en annan stat för att söka arbete där har rätt att under den tid han eller hon söker arbete i den andra staten få arbetslöshetsdagpenning i högst tre månader.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning**Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning**

9 §

9 §

*Försäkrings- och arbetsperioder i andra stater**Försäkrings- och arbetsperioder i andra stater*

Skall enligt bestämmelser i en överenskommelse om social trygghet som Finland ingått eller i förordningen om social trygghet försäkrings- eller arbetsperioder som har fullgjorts i en annan stat inräknas i arbetsvillkoret, är en förutsättning för att de skall beaktas att personen i fråga omedelbart innan han eller hon blev arbetslös har arbetat minst fyra veckor i Finland.

Ska enligt bestämmelser i en överenskommelse om social trygghet som Finland ingått, förordningen om social trygghet *eller i grundförordningen* försäkrings- eller arbetsperioder som har fullgjorts i en annan stat inräknas i arbetsvillkoret, är en förutsättning för att de ska beaktas att personen i fråga omedelbart innan han eller hon blev arbetslös har arbetat *minst fyra veckor i Finland som löntagare eller minst fyra månader som företagare.*

11 §

11 §

*Arbetsvillkoret i vissa situationer**Arbetsvillkoret i vissa situationer*

Till den som har fått arbetslöshetsdagpenning enligt denna lag i enlighet med förordningen om social trygghet för den tid under vilken han eller hon har sökt arbete i en annan medlemsstat och har personen inte återvänt som arbetssökande till Finland inom tre månader efter att han eller hon lämnade landet, skall arbetslöshetsdagpenning börja betalas på nytt först när han eller hon i fyra veckor har varit i arbete eller i utbildning enligt 2 kap. 16 §.

Till den som har fått arbetslöshetsdagpenning enligt denna lag i enlighet med förordningen om social trygghet eller *grundförordningen* för den tid under vilken han eller hon har sökt arbete i en annan medlemsstat och som inte ha återvänt som arbetssökande till Finland inom tre månader från det att han eller hon lämnade landet ska arbetslöshetsdagpenning börja betalas på nytt först när han eller hon i fyra veckor har varit i arbete eller i utbildning enligt 2 kap. 16 §.

6 kap.

6 kap.

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet**Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet**

7 §

7 §

*Dagpenningens periodens maximitid**Dagpenningens periodens maximitid*

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas för högst 500 arbetslöshetsdagar. I maximitiden inräknas också så-

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas för högst 500 arbetslöshetsdagar. I maximitiden inräknas också så-

dana arbetslöshetsdagar för vilka en person har fått en arbetslöshetsförmån i en sådan stat som tillämpar förordningen om social trygghet eller med vilken Finland har ingått en överenskommelse om utkomstskydd för arbetslösa.

När maximitiden enligt 1 mom. beräknas ska det belopp som har betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning beaktas omvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningdagar.

dana arbetslöshetsdagar för vilka en person har fått en arbetslöshetsförmån i en sådan stat som tillämpar förordningen om social trygghet eller grundförordningen eller med vilken Finland har ingått en överenskommelse om utkomstskydd för arbetslösa. När maximitiden enligt 1 mom. beräknas ska det belopp som har betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning beaktas omvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningdagar.

11 kap.

Bestämmelser om verkställighet

4 a §

Underrättelse om sökande av arbete i en annan stat

Arbets- och näringsbyrån ska underrätta Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan att en arbetsökande enligt artikel 64 i grundförordningen har begett sig till en annan stat för att söka arbete där.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.